Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2557 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 27 iulie 1957

ȘTEFAN IUREȘ

CULORI DIN DRUM

Culorile dansau în jurul nostru
topind colina, cîmpul și pădurea.
Venea din pădurice sau de-alurea
o fată cu rochie albă.
Gonea nălucă trenul nostru verde
cu lungi ghirlande verzi, tremurătoare.
O fată cu rochie albă
l-a fost văzut venind din depărtare.
Albastru cobora deasupra cerul
sorbind prelung din lazurile-albastre.
Fugea să vadă chipurile noastre
o fată cu rochie albă.
Pe cîmpul cafeniu venea din dreapta.
Noi toți priveam spre partea stîngă grîna.
O fată cu rochie albă
a stat zadarnic fluturîndu-și mîna.
...Am salutat prieteni milioane
dar sufletul tot plînge că nu dete
răspuns înflăcăririi unei fete
o fată cu rochie albă.

Moscova, iulie, 1957.

MOSCOVA IN AJUNUL FESTIVALULUI

MOSCOVA 26 (AGERPRES). — TASS TRANSMITE:

COMITETUL INTERNAȚIONAL DE PREGĂTIRE A CELUI DE-AL VI-LEA FESTIVAL MONDIAL AL TINERETULUI ȘI STUDENȚILOR A HOTĂRÎT SĂ DESCHIDĂ FESTIVALUL LA 28 IULIE 1957, LA ORA 14, PE STADIONUL CENTRAL „V. I. LENIN".

MOSCOVA (de la trimisul nostru special).

La Moscova simți cu putere, oriunde te-ai afla, că pînă în momentul deschiderii Festivalului mai sînt doar cîteva ore.

Plimbîndu-te pe stradă ești plăcut surprins de faptul că în permanență apar panouri noi, pancarte, lozinci și străzile capătă de la oră la oră o înfățișare mai festivă și orașul devine din ce în ce mai frumos. Am colindat astăzi centrul orașului și i-am văzut pe tinerii sovietici înălțînd uriașe pancarte pline de fantezie, cu mare economie de cuvinte dar de o sugestivitate greu de imaginat.

În timp ce străzile Moscovei îmbracă haine de sărbătoare, în gările orașului sosesc noi oaspeți. În timpul dimineții au sosit delegați din Anglia, din India, din R. D. Germană, din Finlanda, din Franța. Am făcut în cursul dimineții o vizită la Comitetul Internațional de pregătire a Festivalului și în fața hărții am urmărit drumul delegaților la Festival. Ei vor fi peste 32.000 și vor veni din 120 de țări. În vreme ce ne aflam la Comitetul Internațional de pregătire a Festivalului, în gările Moscovei aveau loc mitinguri festive. Soseau mereu alte delegații. Italieni, francezi, coreeni și vietnamezi, tineri veniți din America Latină, din Africa. Sosesc mereu reprezentanții tinerei generații din lumea întreagă.

Ei au învins dificultățile pe care le-au creat puterile occidentale și au sosit la Moscova pentru a-și exprima adeziunea lor la mărețele idei ale păcii și prieteniei între popoare.

Este interesant de relatat faptul că în ura lor față de Festival cercurile imperialiste s-au dedat la cele mai diferite provocări. Astfel la Kartham au lansat o broșură provocatoare în care se încearcă a se acredita ideea că Festivalul ar fi un instrument de propagandă comunistă și că cei care vor veni la Festival se vor întoarce în țările lor ca soldați sovietici cu o carabină într-o mînă și cu un vraf de cărți de propagandă sovietică într-altă mînă. Era evident că această broșură tindea să sperie pe cei dornici să plece în capitala tineretului lumii. Apariția acestei broșuri (despre care în treacăt fie spus autorii ei s-au ferit s-o semneze) nu a avut însă efectul scontat decît în parte. Guvernul sudanez s-a speriat și cedînd presiunilor ambasadei americane a refuzat vizele delegației sudaneze. Dar în ceea ce privește opinia publică, efectul a fost cu totul contrariu. Ziarele sudaneze au publicat articole pline de indignare la adresa provocării, al cărei autor, evident, este Ambasada americană și instrumentul ei direct „biroul pentru lupta împotriva comunismului" din Beyruth. În ziarul sudanez „Al-Maitan" a apărut un articol care amintește faptul că ambasadorul sudanez în S.U.A. a trebuit să circule 6 ore dintr-un vagon într-altul al trenului în care mergea, pentru a se putea bărbieri, deoarece culoarea pielii lui era neagră. Și ziarul sudanez arăta: „Care Statele Unite ale Americii sînt cele care au dreptul ca să ne dea nouă lecții de democrație?" Este interesant că articolul pe care ziarul sudanez l-a publicat era semnat „Un tînăr care crede în Alah". În ciuda tuturor piedicilor care le-au fost puse în cale, tinerii sudanezi vor fi prezenți duminică în Moscova la festivitatea deschiderii Festivalului. Nu vor fi atît de mulți cît au dorit să fie, însă vor fi prezenți.

Comitetul Internațional de pregătire al celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților a făcut o analiză a modului în care s-au desfășurat pregătirile pentru Festival și mai ales s-a făcut un bilanț al fondului mondial al Festivalului. Bilanțul este dintre cele mai pozitive. Pînă la data de 20 iulie intrările în fondul mondial al Festivalului s-au ridicat la suma de 227.000 dolari. Tinerii din Austria au asigurat cheltuielile de voiaj pentru trei tineri din Coasta de Fildeș colectînd în acest scop 1.500 de dolari. Tinerii francezi au colectat 16.000 dolari. Marele artist Pablo Picasso a desenat un batic care a fost vîndut în profitul fondului mondial. În Cehoslovacia s-au organizat manifestări culturale în folosul Festivalului. Comitetul maghiar al Festivalului a deschis un cont la banca națională la care tinerii au vărsat sumele pe care le-au colectat. În U.R.S.S., în R.D. Germană, în Austria, în Elveția, în Olanda, pretutindeni tinerii au luat din economiile lor și au vărsat sume în contul fondului Festivalului. Așa s-au strîns banii care i-au ajutat pe mulți din delegații tineretului din țările capitaliste și coloniale să poată veni la Moscova la marea sărbătoare a tineretului lumii.

★

În cursul zilei de ieri și astăzi dimineață membrii delegației R.P.R. și-au continuat vizitele prin Moscova. Un grup numeros a vizitat Canalul Moscova-Volga, Expoziția Agricolă Unională, mormîntul Zoiei și alte locuri. Mîine este prevăzută o vizită la Mausoleul lui Lenin și Stalin, o excursie în parcul Gorki și o altă excursie la Colinele lui Lenin, acolo unde se află Universitatea Lomonosov.

După cum se observă delegația noastră folosește în mod intens timpul care a mai rămas pînă la deschiderea Festivalului pentru a cunoaște mai bine marele oraș, pentru a cunoaște mai bine viața oamenilor sovietici, pentru a cunoaște mai bine eroicul tineret al Uniunii Sovietice.

E. OBERST

TELEGRAME

La 23 iulie a.c. dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. și Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. au trimis președintelui Republicii Egipt următoarea telegramă:

Excelenței Sale
Președintelui Gamal Abdel Nasser
Palatul Republicii

Cairo-Egipt

Cu prilejul sărbătorii naționale a poporului egiptean, vă rugăm să primiți Excelență din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale, a Guvernului Republicii Populare Romîne și din partea noastră personal, cordiale felicitări și călduroase urări pentru înflorirea Republicii Egipt și pentru fericirea și bunăstarea harnicului și talentatului popor egiptean prieten.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

La aceasta, președintele Republicii Egipt a răspuns:

Excelenței Sale
dr. Petru Groza
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne
București

Excelenței Sale
Chivu Stoica
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne
București

Am fost foarte impresionat de binevoitoarea dv. telegramă și de urările sincere pe care mi le-ați exprimat în numele dv. și în numele Guvernului și poporului romîn, cu ocazia sărbătorii naționale.

Vă adresez cu plăcere, dv. ca și Prezidiului Marii Adunări Naționale, Guvernului și poporului romîn prieten, cele mai vii mulțumiri însoțite de sincerele mele urări de fericire, prosperitate și mărire.

GAMAL ABDEL NASSER

Excelenței Sale
Domnului HABIB BOURGUIBA
Președintele Republicii Tunisiene

TUNIS

În numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și în numele poporului romîn, transmit Excelenței Voastre și poporului tunisian prieten călduroase felicitări cu ocazia proclamării Republicii Tunisiene și a alegerii dv. ca președinte al Republicii Tunisiene.

Vă rog totodată să primiți, Excelență, sincerele mele urări de succes în activitatea dv. dedicată consolidării independenței Tunisiei și realizării aspirațiilor de pace și prosperitate ale poporului tunisian.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

„Rodul din lanul nostru, va fi mîndria noastră" — par a spune cei trei colectiviști de la G.A.C. „Secerea și Ciocanul", din comuna Plevna, raionul Lehliu

BUCURIILE UNEI ZILE DE MUNCĂ

BACĂU (de la corespondentul nostru).

Au ținut de cu seară sfat și au rămas înțeleși. A doua zi dis-de-dimineață, 70 de ucenici de la Școala profesională nr. 1 metal Bacău așteptau să vină mașinile. Acestea i-au dus pe terenurile secției Letea Veche a gospodăriei agricole de stat Serbești. Ce aveau de făcut — știau. În fața lor se întindeau ogoarele cu porumb hibrid irigat. S-au împărțit pe echipe. 16 flăcăiași, în frunte cu educatorul Ion Enache, au început copilitul. Alți 38 băieți și fete, conduși de tînărul profesor Ion Coman, au trecut la prășit. A fost singura zi în care clopoțelul n-a mai sunat la fiecare 50 minute. Pauză au avut ei, dar mai rar. Pînă seara s-a muncit vîrtos. Viitorii metalurgiști au întrecut așteptările, dovedindu-se și buni cunoscători ai muncilor agricole. Pe 5 hectare a fost executată prașila a III-a. Cînd s-a făcut aprecierea muncii, ucenicii au rămas puțin uimiți. Cel mai mult s-a evidențiat o fostă elevă a școlii, Maria Urziceanu. Fata a absolvit anul acesta. Cînd a aflat că școala pleacă la prășit a cerut să meargă și ea. Și, cum în școală fusese elevă fruntașă, colegii săi mai mici n-au refuzat-o. Truță Aurel și Mălinici Nicolau, care se părea că vor fi fruntași a trebuit să se mulțumească cu locul II.

Cei de la copilit au făcut și ei treabă bună: 7 hectare de porumb au fost copilite de cei 16 ucenici.

Seara, la întoarcere, s-a discutat aprins. Unii spuneau cu glas tare impresiile, alții se lăudau cu unele bătături, iar alții spuneau că bine ar fi să mai meargă și într-o următoare zi.

8 nuduri la „Romarta"...

Romarta este un magazin de prestigiu. Incontestabil. Ne-am obișnuit cu aglomerația din fața vitrinelor lui și, mai ales, cu trepidația, cu afluența din interior.

Ieri, în urma unui dialog al cărui farmec îl rezervă pentru final, am fost martorul unei descoperiri uimitoare.

Parter — Romarta. Am înaintea ochilor opt femei goale. Da, vederea nu mă înșeală! Pe un perete foarte vizibil — un alto-relief cu opt nuduri.

8 femei, dezbrăcate pînă la cel mai mic amănunt, aleargă, nerăbdătoare, către... raionul de textile, din imediata vecinătate.

Bravo reclamă! Bravo reclamă de înalt nivel, de ținută, de subtilitate!!

Reclamă Romarta. Nu comună, nu banală, nu de duzină. (?)

Reclamă cu morală comercială... Morală?

CREIONARI la minut

1. Dacă nu vreți să mergeți goale sau goi...

2. Dacă nu vreți să fiți nuduri alergați la raionul textile-Romarta de unde plecați îmbrăcați.

Alto-reliefului nu i se pot nega calitățile sculpturale. Trupurile au grație, dezinvoltură... Dar...

La strand, oamenii, în costum de baie, par firești!

Pe Calea Victoriei, ar părea, cel puțin indecenți.

În timp ce, același alto-relief, privit în saloanele unei galerii de artă, n-ar friza decența, bunul gust, pudicul.

Așa, la Romarta, mi se pare tare, violent, foarte tare argumentul reclamei. Mi se pare o originalitate hazardată! Un punct de atracție deplasat.

Încurcătura, deruta unui singur părinte, surprinsă întîmplător ieri, mi-a apărut într-o lumină tragi-comică. Iat-o:

— Tăticule, tăticule, de ce sînt tanti acelea așa dezbrăcate?

— Taci Dănuț, unde vezi tu?

— Uite-le colo, pe perete. n-au ce îmbrăca?

— Da Dănuțule... Știi tu... Asta înseamnă că vin la magazin și aici se îmbracă. Hai să plecăm, mai venim noi... Acum e tîrziu!

VALERIU LAZAROV

Să discutăm despre TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

PĂRINȚI, voi răspundeți în primul rînd!

Recentele discuții referitoare printre altele și la delicventul minor, discuții purtate în „Scînteia tineretului", demonstrează complexitatea acestei probleme ce-și reclamă neîntîrziat căi de soluționare, în funcție de noile realități ale vieții noastre sociale.

Cu rîndurile care urmează aș vrea să contribui la această discuție, încercînd să arăt și alte rădăcini ale cauzelor care îl împing pe minori pînă în brațele delicvenției.

Delicventul nu apare din propria sa sămînță. De cele mai multe ori mobilele imediate care l-au generat ne spun prea puțin. Drumul îl este deschis ca rezultat firesc al unei întregi game de manifestări anti-colective (anterioare) pe care le denumim „forme de neîncredere" în viața familiei, școlii, societății. În această direcție, iată exemplul pe care voiam să-l aduc în discuția noastră.

Este vorba de G. Costea, în vîrstă de 15 ani, fost elev al unei școli medii din București. În tovărășia unor „prieteni", săvîrșise numeroase furturi și spargeri. Ultima dată furase banii familiei, primiți ajutor pentru înmormîntarea tatălui său. În timp ce tatăl era înmormîntat, Costea într-un local, înconjurat de prieteni, chefuia banii furați.

Cum de a ajuns Costea pînă la o astfel de abrutizare sufletească? Pentru a înțelege, să spicuim cîteva date din biografia lui.

Costea este unicul fiu al unor muncitori cinstiți, cu un nivel de viață modestă, dar fără lipsuri. Relațiile dintre părinții săi, atmosfera morală a familiei, atitudinea lor în societate, nu ridica nici cel mai mic semn de întrebare, nu prevestea cu nimic viitorul „rebut" educativ. Venirea lui Costea pe lume a însemnat pentru tinerii părinți triumful unor visuri frumoase.

Copilul era sănătos, frumos și mai ales cu timpul s-a dovedit a fi uimitor de inteligent. Nu împlinise încă 3 ani, și „dragostea" cu care era înconjurat îl dăruise destulă „inteligență" și imaginație spre a intui cu precizie raporturile dintre el și părinți. Prin această înțelegere voința copilului se forma și manifesta, doar pentru a se opune, pentru a strica, pentru a supune capriciilor sale pe cei din jur. Cu cîtă îmbătătoare admirație sorbeau părinții vorbele „prințișorului" lor.

— Nu! Nu vreau! silabisea zguduit de furie omulețul de-o șchioapă, tăvălindu-se pe jos. — Mă plictiseși — striga emancipatul. Eu vreau! Să știți că pling! — urla scăpărînd din picioare. Orice gest al lui era o poruncă, orice strigăt, orice capriciu, o alarmă pentru părinți.

— Să nu sufere mititelul! Cel puțin acum cît e mic, căci dacă va ieși în viață... păreau a se scuza unul față de altul. Toanele îl făceau mai „interesant", mai „simpatic". Și atunci cînd copilul, „el", vrea ceva... orice face mama pentru el. Ba chiar trece tinguitoare la ofensivă împotriva soțului, cînd acesta, prin prisma autorității cu care vedea că-s investiți alți tați, mai schița cîte un reproș soției.

— Nu e decît un copil! Ce știe el? Nu ne mai iubește, sughița

VIRGILIU PADULET
profesor

(Continuare în pag. 4-a)

De ce mereu aceiași?!

Cînd l-am întîlnit pe Dinu radia de bucurie. N-am apucat să-i întreb ce face că a și început să-mi povestească. „Sînt foarte fericit. Nici nu-ți dai seama. Mi-am dat examenul de stat și acum urmează să mă prezint la uzină".

Un vis împlinit. După ani de muncă încordată Dinu a ajuns inginer. Merită titlul de care pe drept cuvînt se mîndrește. Dinu va fi un bun tehnician și un organizator priceput. În facultate era întotdeauna printre primii. Problemele tehnice îl pasionau de mic copil, de cînd confecționa din cutii de tablă autocamioane și macarale care „funcționau".

Așa mi-a povestit atunci la angajarea lui în fabrică...

Au trecut cîteva luni și l-am întîlnit din nou pe Dinu. Arăta trist, puțin dezamăgit. Unde era Dinu de la început? Mi-a explicat.

Încă din facultate Dinu se gîndise la confecționarea unei mașini pentru călit oțel cu ajutorul curenților de înaltă frecvență. Odată cu venirea în uzină observase necesitatea imediată a acestei mașini. Dar, pentru confecționarea ei trebuia să studieze tot materialul în legătură cu ceea ce se crease în acest domeniu în alte întreprinderi din țară și străinătate.

Dinu venise în fabrică cu mult entuziasm, cu multă dorință și putere de muncă. Nu era numai o înflăcărare de început. Muncea serios și cu răspundere. Acest lucru l-a și făcut să fie apreciat în colectiv. După puțin timp a primit chiar și muncă de răspundere. Tinerii l-au ales și ei în organizația lor. Comitetul de întreprindere îl solicita tot mai des să țină diferite conferințe. A fost numit și în colectivul cabinetului tehnic. Și azi un referat, mîine o conferință, poimîine o ședință. Cu cît muncea mai mult cu atît creșteau responsabilitățile, creșteau obligațiile. Și lucrul la mașina lui înainta foarte încet. Între două telefoane de la organizația A.V.S.A.P. și comitetul de întreprindere abia dacă reușea să afle secțiunea firului unei bobine. Stătea în fabrică de dimineață pînă seara. Nu mai era chip să-l mai întîlnești. Seara acasă cînd se gîndea la rezolvarea problemei unor relee ale mașinii, stărăluitor îi veneau în minte fragmente de la conferința „Despre îngrijirea și cultivarea loturilor individuale" pe care el a fost nevoit s-o țină la clubul fabricii, sau despre alte asemenea conferințe.

Povestea lui Dinu m-a făcut să mă gîndesc: oare așa o fi și în alte părți? Întrebarea aceasta devenise pentru mine o obsesie. Am poposit la uzinele „Clement Gottwald" din Capitală în dorința de a vedea cum își petrec inginerii și tehnicienii tineri de aici timpul liber.

Trebuie să spun înainte de toate că la uzinele „Clement Gottwald" sînt mulți ingineri tineri. Unii dintre ei sînt mult apreciați pentru pregătirea și priceperea cu care lucrează. Printre alții, i-am cunoscut aici pe tinerii ingineri N. Rădulescu, Mihai Cîrnu, Victor Costin, Călin Neagu. Multora dintre ei li se potrivește de minune povestea lui Dinu.

Deși foarte ocupat am îndrăznit să răpesc cîteva minute inginerului N. Rădulescu, șeful sectorului mașini electrice și să-l întreb cum își împarte timpul între îndatoririle multiple și grele pe care le are în producție, munca obștească și timpul liber pe care și-l dedică ridicării nivelului cultural și tehnic, distracției etc.

De cum i-am vorbit despre scopul vizitei mele inginerul Rădulescu m-a privit surîzător.

— Încercați să mă puneți într-o grea încurcătură. Nu știu ce aș putea să vă povestesc despre timpul liber deoarece în fabrică vin dimineața la orele șase și mai plec la orele 18-19. Asta bine înțeles în zilele normale cînd nu avem ședințe de organizație care durează pînă mai tîrziu. În restul timpului particip lunar la o ședință de grupă sindicală, 2-3 adunări generale de organizație, cel puțin două ședințe de analiza diferitelor secții de producție, aproape zilnic la cîte o ședință de birou, operativă, neprogramată etc. Între timp se mai ivesc și alte lucruri mai mărunte cum ar fi referate, coreferate, muncă voluntară, conferințe A.S.I.T. la care se mai adaugă și alte ședințe.

Aproape că nu pridideam să-mi notez toate cîte-mi spunea.

Bine dar, intervenii eu, parcă în dorința de a mai face o pauză, noutățile tehnice cînd le mai studiați? Filmele bune, pasionante care au sosit în ultima vreme cînd le mai vedeți? La aceste

CORNELIA BĂNCILA

(continuare în pag. a 4-a)

Ce satisfacții și bucurii multiple le oferă vacanța, pe malul mării, elevilor sîlitori!

5 oameni, 5 tractoare — pe 500 de hectare

DE OAMENI DEPINDE TOTUL!

Mai mulți cititori ai ziarului nostru (tineri mecanizatori, ingineri, brigadieri de cîmp) ne-au cerut să le prezentăm aspecte, fapte, păreri despre activitatea de pînă acum a brigăzilor experimentale pentru mecanizarea completă a lucrărilor la grîu, porumb și plante furajere anuale. Răspunzînd dorinței lor, revenim asupra acestei probleme despre care am mai scris în coloanele ziarului nostru, prezentîndu-le cîteva fapte și opinii din regiunea Constanța.

În gospodăriile de stat din regiunea Constanța lucrează cele mai multe brigăzi experimentale — 31 din cele 101 cîte sînt în întreaga țară. Înființate în primăvara acestui an, de la însămînțatul porumbului și pînă acum, la strînsul primelor roade tinerii mecanizatori au avut posibilitatea să dobîndească o serie de învățăminte noi, să-și îmbogățească cunoștințele practice și teoretice. De asemenea, organele conducătoare de la regiune și cadrele de ingineri și tehnicieni din gospodării au putut trage unele concluzii care, verificate și completate pînă la sfîrșitul anului agricol, vor putea servi ca bază pentru extinderea acestei experiențe și înmulțirea numărului de brigăzi pentru mecanizarea completă a lucrărilor la culturile amintite mai sus.

Pentru a afla amănunte despre activitatea acestor brigăzi din gospodăriile de stat ale regiunii Constanța, ne-am adresat tovarășului Dumitru Pîrvu, directorul trustului regional Gostat.

INTREBARE: Ce criterii au determinat organizarea în regiunea Constanța a celor mai multe brigăzi experimentale din țară?

RASPUNS: Cînd la fostul minister al gospodăriilor agricole de stat s-a hotărît organizarea acestor brigăzi, au fost consultați mulți ingineri și specialiști de jos, de la regiuni, raioane, gospodării. S-a ținut seama de părerile acestora și de condițiile existente în fiecare regiune. Primul criteriu cred că l-a constituit existența în regiunea noastră a celui mai mare număr de gospodării de stat din țară. Ar fi greșit însă să considerăm aceasta ca fiind singura cauză. O însemnătate deosebită în această alegere a avut-o dezvoltarea și consolidarea continuă a acestor gospodării. Deservite de muncitori, tehnicieni și ingineri bine pregătiți — în marea lor majoritate tineri — alături de gospodăriile colective și întovărășirile agricole, gospodăriile de stat din regiunea Constanța au contribuit în mare măsură la transformarea stepei dobrogene într-o uriașă uzină agricolă. Aprecierea nu este exagerată și terenul o poate dovedi cu prisosință. Deoarece tendința este să obținem recolte cît mai mari cu o cheltuială de forță de muncă cît mai mică și la un preț de cost redus, înființarea și înmulțirea acestor brigăzi experimentale este necesară și ea constituie un important pas pentru îmbunătățirea procesului de producție în agricultură.

INTREBARE: Cititorii ziarului nostru doresc să cunoască cîteva aprecieri în legătură cu activitatea acestor brigăzi de la înființarea lor și pînă acum. Ce ne puteți spune în această privință?

RASPUNS: De obicei, toamna se numără bobocii. Cu alte cuvinte, despre experiența acumulată de aceste brigăzi, despre necesitatea și posibilitățile de extindere a lor, concluziile se pot desprinde la încheierea anului agricol. Totuși, ținînd seama de faptul că de la înființarea lor și pînă acum s-au efectuat în cîmp o serie întreagă de lucrări și s-a trecut printr-un vîrf de producție care poate constitui un examen destul de serios, se pot face unele aprecieri.

Prima concluzie pe care am desprins-o este aceea că acolo unde conducerile gospodăriilor de stat au acordat atenția cuvenită funcționării acestor brigăzi și au respectat sarcinile contractuale, rezultatele au fost foarte apropiate de cele scontate. Aici se pot da cîteva exemple: gospodăriile de stat Costache Burcă, Donca Simo, Medgidia, Basarabi, Jegălia și altele. În aceste gospodării tinerii mecanizatori din brigăzile experimentale au beneficiat de asistență tehnică deosebită din partea inginerilor și tehnicienilor agronomi, au fost ajutați să-și execute toate lucrările pe terenul care le-a fost repartizat (cele 500 hectare), iar gospodăriile au dotat brigăzile cu mașinile și uneltele respective. Acestea au putut înlocui acele mașini prevăzute în instrucțiunile de funcționare a brigăzii, care nu au sosit încă din industrie. O deosebită atenție s-a acordat de asemenea la alcătuirea brigăzilor. S-au ales oamenii cei mai bine pregătiți, care să fie în stare să conducă și să repare toate mașinile din dotare. Toate acestea au făcut ca la gospodăriile amintite pe cele 500 hectare repartizate fiecărei brigăzi experimentale să se execute toate lucrările respectîndu-se cu stricteță timpul optim de lucru. Astfel, însămîn-

N. SIMIONESCU

(continuare în pag. a 3-a)

LITERATURĂ-ARTĂ

Versuri închinate sărbătorii tineretului lumii

O fată cîntă prin Carpați

Iadul cu urgii : războiul,
a ucis în flăcări aspre,
mii de vise și altoiuri
de pe trunchiul țării noastre.

Mama doarme-n lutul gropii.
De un glonț a fost culcată ;
la mormîntu-i cînd m-apropii
pare-mi că spre mine cată...

Dar văzîndu-mi cartea-n mînă
și sfîntată-n colț năframa,
pe sub vălul de țărînă
somnul lin și-l simte mama.

Vîntule ce-ai prins să tremuri
zorile de catifele,
minunate-s aste vremuri
ce-ating fruntea țării mele !...

...Spune-n zări că-i stăm vieții
strajă neclintită-acuma,
peste floarea tinereții
să nu cadă iarăși bruma.

Spune-n zări să știe-oricine
că ne e-nsorit meleagul
și pe creste carpatine
bucuria și-a-nfipt steagul.

Poartă-mi crîncena poveste
pînă-n Moscova măiastră,
unde-n zilele aceste
floarea lumii-și are glastră.

Cîntul viu pe care-l zice
o băciță sus la munte,
între inimi să ridice
păcii și-nfrățirii punte.

ION SOCOL

Orașul minunilor mari

În orașul minunilor mari
Ne vom întîlni toți solii iubirii,
Negri și albi și galbeni,
Și toți, în numele vieții eterne
Vom cînta imnul victoriei noastre.

Fluviu nesfîrșit de oameni și steaguri
Prin Piața Roșie vom trece uniți,
Și din uriașu-i mausoleu, Lenin
Ne va privi cu ochii eternei încrederi.

Caucazul semeț va căuta către noi,
Uralul va căuta către noi,
Și toți munții și oamenii și cîntecele
Vor fi prezente atunci.

Și toate florile lumii din lunci și din vii,
De pe marginea oceanului indic,
Din verdea Californie, din Țara de foc,
Din Alpii și Carpații păduroși,
Vor purta în mii de culori
Același zîmbet : al păcii.

În orașul minunilor mari
Ne vom îmbrățișa toți cei
Care cred în firul plăpînd al ierbii
În visul gingașului prune
Și-n privirea plină de dor a iubitei.

RADU CÎRNECI

Porumbelul gîndului

Porumbel al gîndului meu zboară
Săgetător către inima Moscovei, azi —
Și în mulțimea lumii coboară
Ca astrul cald în pădurea înaltă de brazi.

Ca măcar tu să fii mărturie
A bucuriei aprinse ce-n suflet o port
Pentru Moscova falnică, vie...
Zboară gîndule — ți-am dat bucuros pașaport !

Te prinde-n hora ce viu o-ncinge
Tinerețea robustă a bătrînului glob
Și-n farul păcii ce nu se stinge
Răsfrînge și tu un bob de lumină, un bob !

NICOLAE BARBU

Fără pașaport!

Delegației de tineret din Japonia i-a fost refuzată viza de plecare la Festivalul de la Moscova.

Poți o mînă-n lanțuri fereca
Și-o să stea ca pasărea rănită.
N-o mai strînge mîini — dar mîna mea
Va simți chemarea ne-mplinită.

Ochii prea-ndrăzneți, îi poți orbi
Dacă-n zori, prin gratii, cerul scurmă.
Dorul însă, n-ai să-l poți opri
Să ajungă pasărea din urmă...

Astăzi, între noi, e un hotar
Ferecat de minți înfierbîntate.
N-o să poată totuși, e-n zadar
Să v-ascundă zorile-apropiate.

În zadar își pun de străji mînia
Să vegheze-n zori, cu ochi de mort.
Gîndurile voastre, prietenia
Vin cu noi și fără pașaport !

VICTOR MAȘEK

Aurora prieteniei

Se scaldă în lumina cea mai pură
Mărețe turnuri. Moscova ne cheamă.
Statornică prietenă-n furtună
Și păcii lumii păvăză și mamă.

Pe căi de fier, de aer sau de apă
Sprea ea plutește-a omenirii floare.
Distanțele în clipe se îngroapă
Și clipele în inimi și-n cîntare.

Din toate cinci bogate continente
Se-nalță cîntul, sol al tinereții.
„Noi tinerii uniți în vii torente
Ne ridicăm în apărarea vieții .

Și vom păstra în minte aurită
În vise mari cetatea aurore ;
Statornică prietenă iubită
Și păcii lumii păvăză și soră".

FLORIAN SAIOC

Suflete tinere

Porumbeii vor domina înălțimile,
împărăția vulturilor și a munților de stei,
fără să știe că sufletele noastre
zboară mai sus decît ei.

Poarta de apus

(Orașul Brest a primit denumirea de Poarta de Apus a Festivalului de la Moscova. Pe aici vor intra pe pămîntul sovietic delegațiile din țările Occidentului, Africii și Americii latine).

E larg deschisă Poarta de Apus
pentru toți drumeții, pentru toți drumeții,
și nu mai e decît un singur pas
pînă-n lumea de aur a tinereții.

Pragul nu este înalt pentru nimeni,
și albăstrimea cerului te îmbie să-l treci.
Pe acest pămînt, doar dacă vrei să-l saluți,
trebuie, puțin, să te apleci.

Nu știu, prietene, la ce te gîndești.
Ești puțin încruntat și totuși pășești surîzînd.
O, de-ai fi și la tine acasă atît de liber
Ca pe acest sovietic pămînt !

AUREL STORIN

Iată tabloul „Felecanii" de Mircea Vremir care a obținut premiul III, la concursul de artă plastică în cinstea Festivalului de la Moscova.

PRONOSTIC PENTRU PICTURA TINERILOR NOȘTRI

Tinerii noștri artiști s-au obișnuit, în ultima vreme, cu competițiile (și cu premiile) internaționale. Așa încît nu ar fi nimeni surprins dacă la expoziția de artă plastică a Festivalului participanții romîni vor cîștiga premii. O — nu e pronostic, nici presimțire obscură, ci ipoteză critică. Am văzut lucrările trimise la Moscova. Parcă văd și pavilionul cu steagul nostru pe frontispiciul cu zeci de steaguri. Am văzut acum 4 ani la Festivalul de la București și pictura tinerilor din alte țări și, fără spirit de concurență, pot totuși afirma că artiștii noștri au pe scor unele puncte înainte. Și cred, cu compasiune pentru tinerii pictori din acea parte a lumii în care arta e un lux plătit cu foame, cred că prima observație în fața lucrărilor participanților romîni o să fie aceea că ei lucrează în tihnă, pe deplin dăruiți muncii de creație, pe deplin încrezători în utilitatea lor socială, înconjurați de grijă și de stimă, ajutați de maeștri generoși care investesc în învățăceii lor comori de experiență artistică.

Străinii care cunosc opera maeștrilor picturii noastre vor recunoaște uneori pecetea lor în lucrările unor tineri artiști. Vor recunoaște în „Perinița", de Eftimie Modîlcă, vigoarea cu care se detașează pe pînză volumele, prin contur și culoare în tablourile lui Ciucurenco ; vor recunoaște adîncimile armoniilor coloristice ale lui Baba, în „Felecanii" lui Mircea Vremir ; vor recunoaște stilizarea desenului și echilibrul coloritului specifice unui Gheață sau unui Ressu în „Hora" lui Săliștеanu. Nu e vorba de o pastișe conștientă a maestrului ci de un transfer de experiență artistică.

Dincolo de fascinația pe care o exercită viziunea maestrului cresc însă talente viguroase și acea nevoie de a spune ceea ce au ele de spus despre lume, care caracterizează pe artistul autentic. În tablourile pe care le-am numit se comunică trăirea intimă a autorilor lor, se vede gîndirea lor artistică personală, se simte afirmarea unor temperamente puternice și se impune evidența unui studiu serios. Și poate nimie nu va fi mai prețios și mai caracteristic în panoul picturii romînești de la Festival decît această gravitate a actului creației : nici o improvizație arbitrară, nici un teribilism juvenil. Lumea e privită cu înțelegere și discernămînt, entuziasmul tineresc se vede în intensitatea picturii, pasiunea artei se vade în luciditatea cu care e ales și compus motivul tabloului ca și în voluptatea plastică ce se citește în plenitudinea construcției picturale. De aici, din aceste esențiale exigențe artistice vine aerul de maturitate al acestor lucrări care aparțin unor foarte tineri și neexperimentați creatori.

A. ARGHIR

CĂRȚI NOI

GOETHE — Faust. Colecția „Biblioteca pentru toți". 260 pag. — 4,50 lei. — E.S.P.L.A.

ROGER VAILLAND — 325.000 de franci — nuvelă. Colecția „Meridiane". 208 pag. — 2,75 lei. — E.S.P.L.A.

GAVRIL SCRIDON — Pagini despre Coșbuc. Contribuții la cunoașterea vieții și operei poetului. 236 pag. — 8 lei. —

EDMONDO DE AMICIS—Povestiri din volumul Cuore. 128 pag. — 2,50 lei. — Ed. tineretului.

ION CREANGĂ — Povești Colecția „Înșiră-te Mărgărite" 60 pag. — 2 lei. — Ed. tineretului.

C. RĂDULESCU-CODIN — Povești. Colecția „Miorița". 240 pag. — 3,25 lei. — Ed. tineretului.

TAMARA PINZARU. — Întîmplări triste. 64 pag. — 1,25 lei. — Ed. tineretului.

O altă lucrare distinsă cu premiul III, „Pregătiri pentru Festival" de Szatyari Ana.

Cîntec de Festival

I

Tinerii din lumea-întreagă
La Moscova trimit solie,
Pornim și noi cu bucurie :
Dragi comsomoli, primiți
ai păcii soli

Refren :

Cu gîndul treaz,
Cu braț viteaz,
Ne-avîntă spre izbînzi
tinerețea ;
Un front sintem,
Un steag purtăm,
Ai păcii drum slăvit
Ne-a unit !

II

Nu mai vrem războaie-n lume,
Nici lacrimi nu mai vrem
sub soare
A vieții stea biruitoare,
Lucească sus, în răsărit și-apus.

Refren :
Cu gîndul treaz,
.....

III

Țări și neamuri, continente,
Azi, Moscova cu drag adună,
Mlădițe tinere-împreună :
Dragi comsomoli, primiți
ai păcii soli.

Refren :

Tinerii cîntă

Cu puțină vreme în urmă, presa a publicat rezultatele concursului de creație muzicală organizat în cinstea Festivalului. Să vorbim puțin despre cîștigătorii concursului și lucrările lor.

Mai întîi despre Radu Paladi, laureatul concursului, care nici de astă dată nu și-a dezmințit măiestria în arta cîntecului coral și s-a impus și prin cvartetul său de coarde... Nu este prima oară cînd Radu Paladi se situează la loc de cinste la concursuri. Începînd din 1953 cînd a luat la București un premiu internațional pentru „Cîntecul prieteniei", el a obținut premii la toate concursurile la care a participat, pentru cîntecele sale care, fără a căuta, „înnoiri" cu orice preț, aduceau de fiecare dată un suflu proaspăt în cîntecul nostru de masă. Cîntecul „Dar de nuntă" (versuri: I. Serebreanu) te cucerește prin linia sa amplă, forța expresiei sale vocal instrumentale. El îți poate sugera imaginea unor focuri de artificii strălucitoare, dar, în același timp, și tablouri lirice. Dinamismul, plasticitatea sa cer parcă o intruchipare scenică, atît de pregnantă e expresia sa. Dacă „Dar de nuntă" pare a fi o izbucnire spontană, o erupție, cvartetul de coarde ne arată o altă fațetă a personalității artistice a lui Radu Paladi : muzicianul-gînditor, inspirat dar migălitor și exigent față de sine. La cvartet, Paladi a lucrat trei ani. Paladi, în general, nu se grăbește și nu scoate la lumină o lucrare decît atunci cînd socoate că ea reprezintă în chip desăvîrșit forța sa creatoare, măiestria și gustul care-l caracterizează în acea etapă a dezvoltării sale. Niciodată Paladi nu dă drumul unui „semifabricat". Conștiința sa artistică, respectul de muzică și de iubitorii ei îl împiedică. Lucrările lui Paladi trebuie auzite ; despre aceste cîteva trăsături ale creatorului se poate și scrie...

Dacă numele lui Radu Paladi este relativ cunoscut, multe din celelalte nume sînt foarte puțin cunoscute sau, legate de alte genuri de creație, decît cele în dreptul cărora au luat premii. De pildă, Dumitru Capoianu este un compozitor cunoscut mai mult din aranjamente de muzică ușoară (pe care le face într-un mod remarcabil), din orchestrarea operetei „Colomba" (împreună cu Doru Popovici) și, recent, din valoroasa muzică făcută pentru filmul „Scurtă istorie". La concurs el s-a prezentat cu un „Divertisment" pentru doi clarineți și orchestră de coarde (pr. II). Se poate spune că această lucrare, vădind seriozitate și talent, este o replică nouă, a unei alte generații, la „Divertismentul rustic" scris de Sabin Drăgoi cu trei decenii în urmă. Pe teme de colind (din Lipova-Timiș, Alba, Hunedoara și Belinț) Capoianu a clădit arhitectonica simplă dar solidă a acestei piese atrăgătoare, în care melodiile populare își păstrează prospețimea originală iar intervenția compozitorului este plină de gust și fantezie. Este o piesă care va intra cu siguranță în programele multora din orchestrele noastre.

Un alt nume care nu se afirmase încă în genul muzicii simfonice este cel al Anei Severa Bența. Prima ei încercare în acest gen este un „Allegro simfonic" (pe semne o primă parte a unei viitoare simfonii) care a fost distins cu premiul al II-lea. Intemeindu-se pe două teme contrastante — una cu contururi aspre, tăioase, alta undulitoare, — compozitoarea a scris o pagină simfonică în care încrîncenarea se îngemănează cu duioșia, eroicul cu liricul.

Nume relativ noi sînt cele ale lui Ștefan Mangoianu și Mircea Istrate care au scris fiecare cîte o „Burleasca" pentru formație de cameră (ambele distinse cu pr. II). La ambii compozitori tinerețea se manifestă prin îndrăzneală în căutarea unei expresii muzicale noi. Mangoianu are un simț ritmic remarcabil, mai toate lucrările sale au o ritmică pe cît de complexă pe atît de atrăgătoare. „Burleasca" nu-l dezminte... Este un „Rondo" în care refrenul are un caracter într-adevăr burlesc, de farsă, și desparte trei mici tablouri (cupletele) scoase parcă din pălăria unui scamator, care aduc note noi în ansamblu. O instrumentare „piperată" sporește caracterul „burlesc" al piesei. „Burleasca" lui Istrate (concert de cameră pentru cinci instrumente) pare a fi o încercare de asimilare într-un tot unitar a folclorului nostru cu elemente proprii creației lui Igor Stravinski (din „Concertul de cameră", „Istoria soldatului" etc.).

Despre „Cantata" lui Tiberiu Olah. Această remarcabilă lucrare este cu atît mai impresionantă cu cît este concisă, lapidară, folosind cu multă economie mijloacele de expresie, ne pierzîndu-se în inutile meandre și lungimi. Ea cîștigă pe măsură ce o auzi...

Un alt nume cunoscut din alte genuri de muzică este cel al lui Puiu Rubinștein — autor al unei piese de dans la modă dar și, cum a arătat concursul, al unui trio de coarde valoros. Puiu Rubinștein are o scriere instrumentală meșteșugită și muzica sa o expresie robustă.

Alți tineri care au fost distinși cu premii sînt Mihail Mitrea Celarian și Szalay Nicolae (student la Conservatorul din Cluj). Sonata pentru vioară și pian a primului (pr. III) și cea pentru violoncel și pian a celui de al doilea vădesc certa muzicalitate a acestor compozitori în devenire.

Cîntecul a mai adus printre laureați nume ca : Vasile Timiș, Ileana Marinescu, Dumitru Bughici și Eugen Teger. Dacă Timiș ne-a dat un cîntec liric, închinat „celui ce pleacă în orașul Zotei", Ileana Marinescu a creat un viol cîntec îndemn („Zboară"), Dumitru Bughici a abordat genul marșului tineresc („Mai sus tineret !") iar Teger, în limba germană, genul cîntecului de slavă.

În general, concursul a dus la afirmarea puternică a tinerilor talente. Participarea a fost masivă, concurînd peste 250 de lucrări. Roadele concursului s-au văzut.

Ele trebuie însă și... auzite !... [1])

F. SCHAPIRA

[1]) La 1 August, pe programul I de radio, la orele 22.30. se pot asculta unele lucrări premiate.

CÎNTEC DE FESTIVAL

Versuri Vlaicu Birna — Muzica : Ioan D. Chirescu

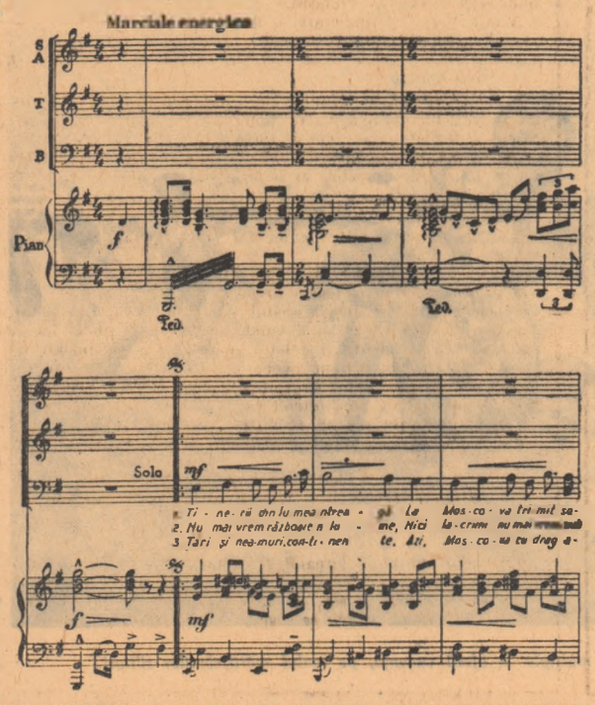

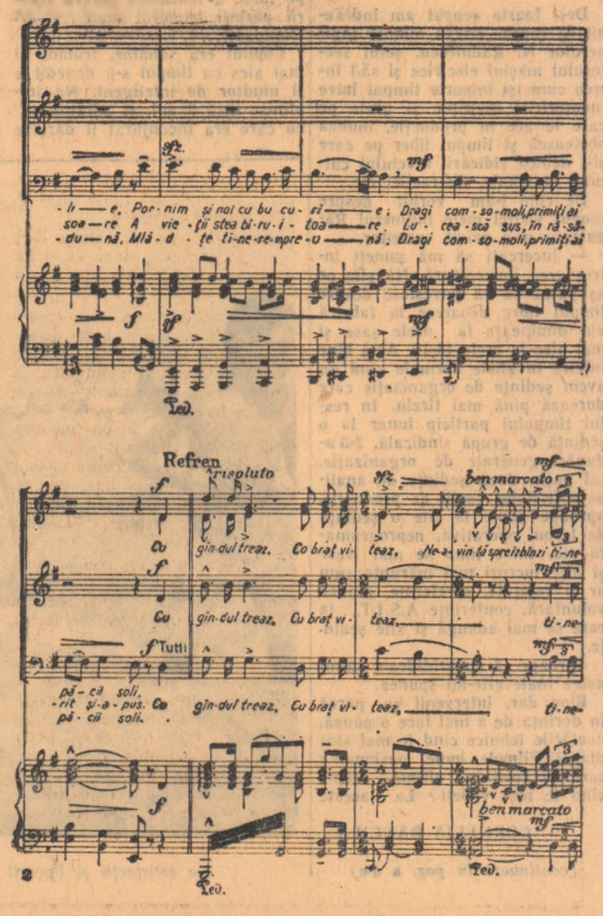

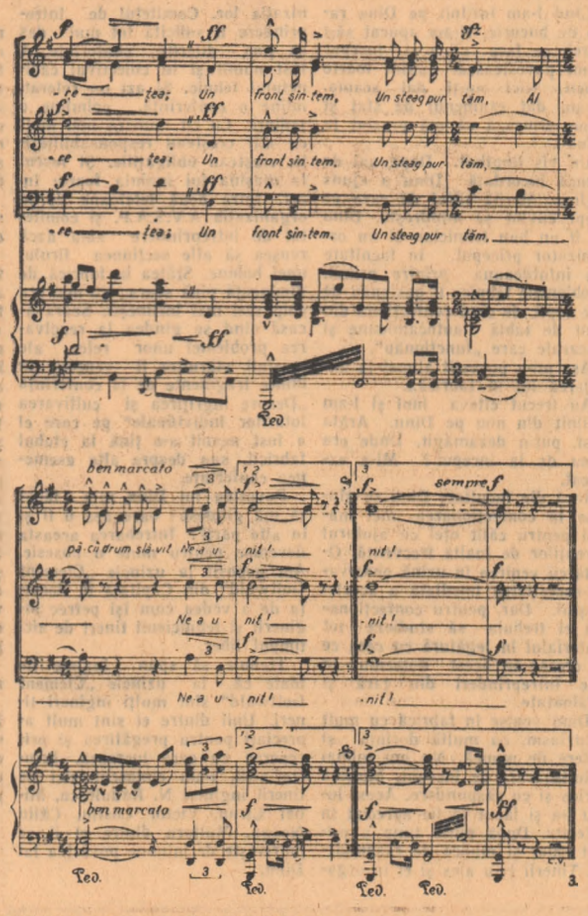

5 oameni, 5 tractoare — pe 500 de hectare

DE OAMENI DEPINDE TOTUL!

(Urmare din pag. 1-a)

ţatul porumbului a fost efectuat în 4-5 zile, praşilele la fel, iar recoltatul păloaselor în 6-8 zile. Recolta la grîu este între 2.000-2.500 kg. la hectar.

Din păcate, conducătorii unor gospodării au privit activitatea acestor brigăzi cu foarte multă superficialitate. Gospodăriile de stat Agigea, Săcele, Cernavodă şi încă vreo cîteva nu se pot lăuda cu activitatea brigăzilor experimentale. Neţinînd seama de faptul că experienţa aceasta impune respectarea întocmai a instrucţiunilor, conducerile unor gospodării au dezmembrat brigada, folosindu-i pe mecanizatorii de aci mai mult pe terenurile altor brigăzi decît pe terenul care li se repartizase lor. Aceasta din cauză că, fiind prost reparate şi prost întreţinute, tractoarele şi maşinile deservite de mecanizatorii altor brigăzi din cadrul gospodăriei s-au defectat mai des, lucrările s-au aglomerat şi pentru „salvare" au fost aduşi cei din brigada experimentală. Toate acestea au cauzat întîrzierea unor lucrări pe cele 500 hectare, neefectuarea altora, răpirea timpului necesar întreţinerii maşinilor conform normativului.

ÎNTREBARE: Ce ne puteţi spune în legătură cu perspectivele acestui sistem de lucru în gospodăriile de stat din regiunea Constanţa?

RĂSPUNS: Am constatat în primul rînd că foarte mulţi tineri mecanizatori din cadrul gospodăriilor de stat din regiunea noastră doresc să lucreze în cadrul brigăzilor experimentale. Pentru aceasta mulţi, foarte mulţi dintre ei se străduiesc să-şi ridice continuu nivelul cunoştinţelor profesionale, să cunoască mai multe meserii. Ţinînd seama de această tendinţă şi de dotarea viitoare a gospodăriilor cu maşini şi utilaje moderne, consider că în anul următor vom putea cel puţin să dublăm numărul brigăzilor pentru mecanizarea complectă a lucrărilor la grîu, porumb şi plante furajere.

De ce a pierit entuziasmul?

A trecut mai mult de o lună de cînd i-am cunoscut pe tinerii mecanizatori din brigada experimentală de la gospodăria de stat Agigea din apropiera Constanţei. I-am întîlnit atunci în plină activitate la prăşitul porumbului şi i-am admirat. Entuziaşti, plini de speranţe, luptau pentru reuşita experienţei. Erau cei mai destoinici din gospodărie. Am făcut cunoscute cititorilor realizările şi preocupările lor, îndată ce le-am aflat.

Experienţa bună trebuie să prindă aripi, să zboare pretutindeni, s-o cunoască toţi şi s-o folosească. Acestea mi-au fost gîndurile cînd am pornit a doua oară, zilele trecute, să-mi împrospătez însemnările cu actualele realizări şi preocupări ale tinerilor mecanizatori din brigada experimentală. I-am găsit tot în plină activitate, de data aceasta la recoltat. Munceau tot aşa de conştiincios, se numărau printre fruntaşi, dar le pierise entuziasmul tineresc, încrederea în rezultatele brigăzii experimentale din gospodăria lor. Deşi la început am fost surprins, după ce le-am cunoscut necazurile i-am înţeles.

„Brigada nu mai există, s-a destrămat". Nu-s făţarnici. Sînt într-adevăr supăraţi, de parcă le-ar fi murit un prunc iubit din care sperau să scoată un om însemnat. Într-adevăr, învingînd greutăţile începutului, ei se străduiau să dovedească superioritatea noului sistem de lucru. Dar...

...Începînd cu praşila a doua a porumbului, pe cele 500 hectare ale brigăzii experimentale au lucrat în medie cîte două tractoare în fiecare zi, celelalte trei fiind trimise de conducerea gospodăriei să lucreze pe terenurile altor brigăzi. La început termenele de executare a lucrărilor au fost respectate. Mai tîrziu, nu s-a mai ţinut seamă de această importantă lege agrotehnică. De exemplu acum, cînd recolta cere să fie strînsă în minimum de timp, grîul de pe cele 138 hectare ale brigăzii experimentale încă n-a fost strîns în întregime. Şi se lucrează aici de aproape 20 de zile. Treburile decurgînd aşa cum le-am prezentat, din cele 200 hectare mirişte de grîu, orz etc. de pe terenul brigăzii experimentale, doar 24 au fost arate; restul se usucă şi, după cum spun şi tractoriştii, în loc ca în toamnă, înainte de semănat, să fi executat o singură lucrare — cultivatul — vor fi nevoiţi să depună multe eforturi, să facă multe lucrări pe solul uscat şi bolovănos.

Puteau fi multe boabe băgate în magazie. Din păcate, cele două combine „C-1" repartizate brigăzii n-au tăiat şi treierat nici un spic din lanul acesteia; au lucrat exclusiv pe alte tarlale.

Conducerea gospodăriei de stat din Agigea n-a înţeles caracterul şi importanţa acestei brigăzi experimentale. Justificarea pe care o dă, aceea că s-au defectat multe tractoare şi maşini de la celelalte brigăzi şi a fost nevoie de întăriri, nu este convingătoare. De ce s-au stricat aceste maşini? Pot fi considerate vechi, uzate, K.D.-urile fabricate în 1951? Nu! Veche este atitudinea multor tractorişti din gospodărie. Nu îngrijesc maşinile, nu le folosesc în mod raţional şi, în aceste condiţii, sînt inevitabile defecţiunile dese. În privinţa aceasta şi organizaţia de bază U.T.M. din gospodărie, al cărei secretar — Sadetin Kalila — lucrează chiar la sectorul mecanic, are partea sa importantă de vina. Membrii comitetului U.T.M. au privit activitatea brigăzii experimentale ca o problemă a conducerii gospodăriei, nelegată cu nimic de activitatea organizaţiei. Aici e greşeala. Primul ajutor pe care-l puteau da ei brigăzii experimentale era dezvoltarea disciplinei de producţie, creşterea simţului de răspundere, grija faţă de calificarea celorlalţi tractorişti, adică educarea lor.

Brigada experimentală de la gospodăria de stat din Agigea putea să-şi desfăşoare activitatea în bune condiţii, aşa cum s-a întîmplat în multe alte gospodării din regiune. Dacă situaţia se prezintă aşa cum a fost oglindită aci, vinovată este conducerea gospodăriei, care a privit activitatea acestei brigăzi ca o problemă secundară. Aceeaşi vină o poartă şi organele trustului regional Gostat, care n-au efectuat un control şi o îndrumare competentă în această privinţă la gospodăria de stat Agigea.

„Avem încredere în acest nou sistem de lucru"

Nu mi-au albit tîmplele şi mai am de învăţat multe de la viaţă; sînt încă tînăr. După experienţa pe care am acumulat-o însă pînă acum, mă consider bătrîn în meseria de tractorist. Cu toate acestea, cînd am semnat contractul încheiat între noi, membrii brigăzii experimentale pentru mecanizarea complectă a lucrărilor la grîu, porumb şi plante furajere anuale — şi gospodărie, mi-a tremurat puţin mîna. Lucrările prevăzute în acest contract nu erau noi pentru mine, însă termenele stabilite, atenţia deosebită cu care trebuia să lucrăm, în sfîrşit toate sarcinile mi se păreau grele. Am semnat totuşi şi am pornit la treabă. Au trecut de atunci zile şi luni şi în această scurgere a vremii am învăţat multe şi am realizat mult. Nu singur, ci împreună cu ceilalţi patru tovarăşi din brigadă. Primele victorii le-am obţinut încă de la începutul activităţii. Însămînţatul şi lucrările de întreţinere la porumb au fost efectuate în mai puţine zile decît cele prevăzute în contract. Despre calitatea lor pot grăi lanurile şi cifrele. La grîu am obţinut o recoltă medie de 2000—2200 kg. la hectar. Porumbul este o adevărată pădure. Fiecare fir poartă cîte 3-4 ştiuleţi. Nu ştiu dacă greşesc, dar după ce am străbătut lanul în lung şi în lat şi am cercetat cu inima bătîndu-mi de emoţie şi bucurie fiecare fir mi-am zis: „Anul ăsta scoatem de pe locul muncit de noi cel puţin 6.000 kg. la hectar".

Am lucrat bine şi obţinem rezultate bune. Nu-i o laudă. Am avut şi condiţii.

La recoltat am lucrat întîi cu două secerători şi am strîns în patru zile grîul de pe 72 hectare. În acest timp ceilalţi trei rodau combinele. Mai tîrziu au intrat şi ei în lan şi au lăsat în urma lor numai miriştea şi paiele. Acest sistem de aranjare a lucrărilor ne-a oferit posibilitatea să terminăm în scurtă vreme recoltatul şi să băgăm în acelaşi timp multe boabe în magazie.

Un alt factor care a contribuit la obţinerea acestor rezultate a fost buna întreţinere a maşinilor. Conducerea gospodăriei ne-a dat timpul necesar pentru aceasta, nu ne-a trimis în goană la altă treabă. E drept că am ajutat şi ajutăm şi acum alte brigăzi la recoltare.

Toţi din brigadă sîntem vechi în meserie. Am spus la început că m-am îndoit că vom putea realiza toate sarcinile prevăzute în contract. Acum sînt convins că se pot îndeplini toate aceste sarcini. Nu numai noi le putem îndeplini ci şi alţi mecanizatori, mai tineri decît noi. De fapt am constatat cu bucurie că mulţi tractorişti tineri din gospodăria noastră doresc să lucreze într-o brigadă ca a noastră. Există posibilitatea ca la anul să avem două asemenea brigăzi. Oameni pregătiţi avem şi mă gîndesc că atunci cînd gospodăria noastră va fi deservită numai de asemenea brigăzi, producţiile vor creşte cu mult, munca va fi mai bine organizată, iar procesul de producţie se va apropia mult de cel dintr-o uzină.

PETRE HOLOVATE
tractorist din brigada experimentală de la gospodăria de stat Jegălia

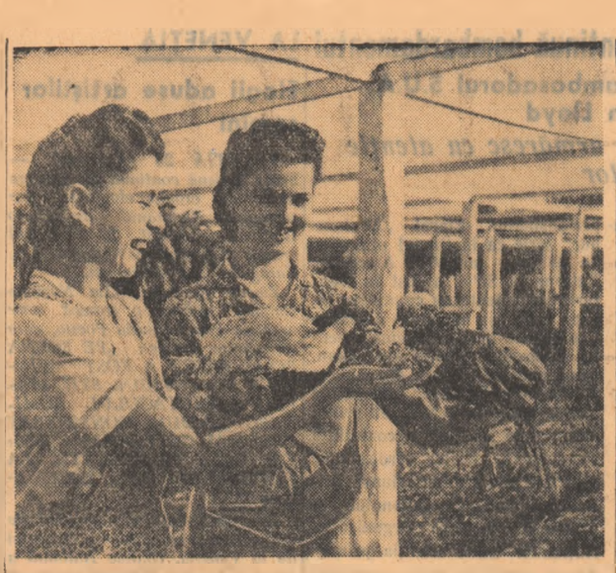

La crescătoria de fazani din comuna Pişchia, reg. Timişoara, puii sînt îngrijiţi cu dragoste, pînă la „majorat" cînd vor popula pădurile anume stabilite pentru ei.

POŞTA redacţiei

GRIGORE Z. - Caransebeş.
Eşti timid şi nu ştii cum să începi o discuţie cu o fată. La vîrsta dumitale timiditatea nu e un lucru rar şi nici iremediabil.

Sperăm că nu te aştepţi să-ţi servim aici, o reţetă din care să afli cum să nu mai fii timid. Ar fi absurd, desigur. Noi îţi putem spune însă că timiditatea poate fi învinsă prin voinţă.

Între doi tineri care au 18 ani — aşa cum ai şi dumneata — se pot naşte discuţii pe cele mai variate teme. La această vîrstă nu e nimic mai plăcut decît să discuţi despre viaţă, despre preferinţe şi despre pasiuni, într-un cuvînt despre idealul de viaţă pe care orice tînăr la această vîrstă şi l-a făurit, ca şi despre căile ce şi-a ales pentru a atinge acest ideal.

O discuţie de acest fel pe lîngă că e foarte plăcută şi atrăgătoare te ajută să-ţi cunoşti interlocutorul, să-i pătrunzi gîndurile, să ştii în ce măsură drumurile voastre merg alături.

Apoi există literatura, muzica, natura, subiecte inepuizabile care îţi stau la îndemînă, doar să le foloseşti.

RICA BĂLĂŞOIU - Ploeşti.
Te interesează care sînt rezervele energetice ale pămîntului în combustibil clasic (petrol, cărbune etc.). După numite calcule, dacă consumul de energie ar rămîne cel din 1952, rezervele cunoscute de cărbune ar fi suficiente pentru 2.500 ani iar cele de petrol pentru 32 de ani. Se pare că rezervele încă necunoscute de petrol sînt mult mai mari. Ele se şi apreciază că ar mai putea ajunge 150—200 de ani.

I. IFRIM—Suceava, I. HARALAMBIE — Piteşti şi L. FEKETE — Cluj.
Codul muncii prevede că vechimea în muncă se consideră neîntreruptă pe timpul cît salariatul satisface stagiul militar. Termenul de reintrare în muncă pentru păstrarea vechimii neîntrerupte este de cel mult 90 zile de la lăsarea la vatră.

CONSTANŢA RADULESCU, comuna Scrioştea, Roşiorii de Vede.
Într-adevăr, instructoarea de pionieri din comună avea o comportare nedemnă cu pionierii, constituind pentru ei un exemplu personal urît. Ea cerea pionierilor bani pentru abonamente şi în loc să-i folosească în scopul destinat, îi întrebuinţa în interese personale. Cînd copiii o întrebau de abonamente, instructoarea îşi cerea de fiecare dată scuze, găsind fel de fel, de motive. La sezisarea ziarului nostru, comitetul raional U.T.M. Roşiorii de Vede ne-a informat că organizaţia de bază U.T.M. din comuna Scrioştea, a pus în discuţia adunării generale comportarea acestei instructoare, sancţionînd-o cu vot de blam.

Comitetul raional U.T.M. a confirmat hotărîrea adunării generale şi a scos-o din munca respectivă.

Organizaţia de bază U.T.M. S.M.T Caracal

Şi în campaniile agricole, munca de organizaţie poate fi dusă cu rezultate bune. Un rol deosebit de important revine grupei U.T.M din cadrul brigăzii de tractorişti şi îndeosebi organizatorului ei. El trebuie să organizeze diferite consfătuiri axate pe probleme privind extinderea experienţei înaintate a celor mai pricepuţi mecanizatori din brigadă, staţiune şi chiar din ţară. Trebuie să se îngrijească în aceeaşi măsură de calitatea lucrărilor efectuate, de creşterea neîntreruptă a producţiei şi productivităţii muncii precum şi de continua reducere a preţului de cost. Organizatorul de grupă reprezintă tot timpul interesele cele mai majore ale mecanizatorilor din grupa sa.

Tradiţiile frumoase ale mecanizatorilor sovietici, de a se distra, de a cînta şi a petrece cu tinerii colhoznici, trebuie cultivate în primul rînd de grupa U.T.M. din cadrul brigăzii.

Poştaşul

Odihnă plăcută şi instructivă la biblioteca căminului cultural din Cîmpia Turzii

Sport — Scînteia tineretului — Sport

În preajma jocurilor sportive internaţionale de la Moscova

Puţină vreme a mai rămas pînă la deschiderea celei de a III-a ediţii a Jocurilor sportive internaţionale prieteneşti şi încă de pe acum cercurile sportive din frumoasa capitală sovietică prevăd o luptă extrem de spectaculoasă la toate disciplinele sportive incluse în programul competiţiilor. În ciuda căldurii oarecum neobişnuite, (la Moscova termometrul a arătat joi peste 30 de grade la umbră), de dimineaţă şi pînă seara pe aproape toate bazele sportive ale Moscovei pot fi întîlniţi sute de sportivi din toate colţurile lumii care se antrenează cu asiduitate.

Reprezentanţii ţării noastre au avut joi o activitate bogată. Echipele de baschet ale R. P. Romîne au susţinut două întîlniri amicale, cu scop de verificare. Reprezentativa feminină care a jucat cu selecţionata feminină a Uniunii Sovietice a fost întrecută cu scorul de 71—42 (34—18) în timp ce echipa masculină a învins formaţia clubului Spartak Moscova cu 49—41 (26—19). Numeroşi spectatori au luat loc în tribunele stadionului Metrostroi unde au urmărit un meci demonstrativ de rugbi între echipa ţării noastre şi o selecţionată sovietică. Bine înţeles scorul de 36—3 în favoarea rugbiştilor noştri nu spune prea multe, dacă ne gîndim că abia anul acesta rugbiul a fost reintrodus oficial în U.R.S.S. dar trebuie ţinut seama că echipa R. P. R. a făcut un antrenament util şi a contribuit la popularizarea sportului cu balonul oval în rîndurile amatorilor de sport moscoviţi.

Joi a sosit la Moscova şi echipa de rugbi a Ţării Galilor avînd în componenţă numeroşi jucători de la clubul Swansea, bine cunoscuţi rugbiştilor şi spectatorilor bucureşteni. Pentru vineri şi-au anunţat sosirea reprezentativele de rugbi ale Franţei şi Italiei.

De asemenea la Moscova a sosit şi reprezentativa de fotbal a ţării noastre după turneul întreprins în R. Cehoslovacă şi R. P. Polonă.

La hotelul „Novo Moskovskaia" unde sînt cantonaţi sportivii din R. P. Romînă, campionul olimpic Leon Rotman a primit joi vizita unui corespondent al Agenţiei Tass. A urmat o convorbire prietenească în care Rotman şi-a împărtăşit primele sale impresii de la Moscova. „Cu toate că am puţină vreme pentru plimbare deoarece mă antrenez aproape tot timpul la baza nautică de la Himi — a spus Rotman — Moscova îmi lasă o amintire de neşters. La actuala ediţie a Jocurilor voi lua startul la probele în care deţin titlul de campion olimpic şi anume 10.000 m. şi 1.000 m. La întrebarea care îi sînt cei mai puternici adversari Rotman a răspuns: „Înainte de toate canoeniştii sovietici Buharin şi Sîraev pe care-i cunosc bine şi apoi reprezentanţii R. D. Germane şi R. Cehoslovace. Cine va cîştiga? Fiecare concurent poate să cîştige, dar bine înţeles că victoria va reveni celui mai bun şi mai puternic". Este interesant de reţinut părerea exprimată de Rotman că recordurile olimpice pe care le-a stabilit la Melbourne pot fi acum cu mult îmbunătăţite. De altfel, după Melbourne el a obţinut de mai multe ori timpuri mai superioare acestor recorduri.

Jocurile sportive de la Moscova se situează în atenţia presei sportive din lumea întreagă. Pînă în prezent, la biroul de presă al Jocurilor au fost înregistraţi peste 150 de ziarişti şi radio comentatori din 23 de ţări.

Pe scurt!

● *Joi seara cunoscutul atlet cehoslovac Stanislav Jungwirth urma să încerce la Praga doborîrea recordului mondial pe distanţa de 1000 m. Din cauza ploii care a căzut fără încetare, tentativa a trebuit să fie amînată. S-a disputat numai proba de triplu salt în care a concurat şi cunoscutul atlet brazilian Ferreira da Silva, aflat în drum spre Moscova. Cea mai bună săritură a sa a fost de 15,32 m.*

● Paraşutistul francez Jean Coupe a stabilit joi seara la Toulouse un nou record mondial de cădere liberă, fără aparat de oxigen sărind de la o altitudine de 7.500 m.

● În Cursul lunii viitoare în oraşul Vladsławik din R.P. Polonă se va desfăşura cea de-a III-a ediţie a Jocurilor sportive internaţionale săteşti la care şi-au anunţat participarea echipe din U.R.S.S., R.P. Ungară, R.P. Polonă, Finlanda, Danemarca, R.P. Bulgaria şi din alte ţări. La această competiţie R.P. Bulgaria va fi reprezentată de numeroşi sportivi cunoscuţi. Astfel, la întrecerile de ciclism vor participa Hristo Lalev, Ianko Ognenski şi Vasil Todorov. Echipa de atletism a R.P. Bulgaria va fi alcătuită în general din sportivi tineri. De asemenea la întreceri va lua parte şi o selecţionată bulgară de fotbal.

● Continuîndu-şi turneul pe care-l întreprinde în Uniunea Sovietică, echipa romînă de fotbal Progresul Sibiu a întîlnit la 25 iulie echipa Metallurg Zaporojie. Fotbaliştii sovietici au terminat învingători cu scorul de 6—1.

Energia Or. Stalin învingătoare la Chişinău

Echipa romînă de fotbal Energia Steagul Roşu-Oraşul Stalin care a plecat zilele trecute într-un turneu în Uniunea Sovietică a susţinut la 25 iulie prima întîlnire la Chişinău în compania puternicei formaţii locale Burevestnik. Fotbaliştii romîni au avut o comportare excelentă repurtînd victoria cu scorul de 3—1. Acest rezultat este considerat de amatorii de fotbal din Chişinău ca o mare surpriză, deoarece anul trecut echipa locală reuşise să obţină două victorii în faţa Energiei Steagul Roşu la acelaşi scor: o—4. Spectatorii au aplaudat în repetate rînduri echipa romînă pentru tehnica avansată şi combinaţiile precise desfăşurate în tot cursul jocului. Unul dintre cei mai buni jucători de pe teren a fost David care jucînd de data aceasta în postul de centru atacant a marcat şi două puncte. Cel de al treilea gol a fost înscris de Proca în timp ce punctul echipei Burevestnik a fost obţinut de centrul atacant Korobkov.

În scurtă vreme echipa Burevestnik Chişinău va pleca în R.P. Romînă pentru meciul revanşă.

Duminică la Budapesta finala „Cupei Europei Centrale" Vasas — Vojvodina Novi Sad

La 25 iulie a avut loc la Budapesta o şedinţă a comitetului de organizare a „Cupei Europei Centrale" la fotbal. Cu acest prilej a fost luată în discuţie problema retragerii din competiţie a echipei Rapid Viena care urma să susţină un al treilea joc, în cadrul semifinalelor, cu echipa Vojvodina Novi Sad. S-a căzut de acord că motivele invocate de echipa Rapid Viena pentru retragerea din „Cupa Europei Centrale" şi anume faptul că în meciul susţinut la Novi Sad fotbaliştii austriaci ar fi fost stînjeniţi în buna desfăşurare a jocului, nu corespund adevărului.

Comitetul a hotărît ca finala ediţiei din acest an a „Cupei Europei Centrale" la fotbal să se desfăşoare între echipele Vasas Budapesta şi Vojvodina Novi Sad duminică 28 iulie la Budapesta urmînd ca returul să aibă loc duminică 4 august la Novi Sad.

De asemenea comitetul a stabilit ca viitoarea sa şedinţă să aibă loc la 17 septembrie la Belgrad cu care prilej se va lua în discuţie un nou regulament de organizare a competiţiei. În ce priveşte ediţia din anul 1958 a „Cupei" aceasta probabil nu va avea loc din cauză că majoritatea echipelor vor avea jucători reţinuţi pentru turneul final al campionatului mondial de fotbal din Suedia.

Turneul selecţionatei de fotbal a oraşului Atena

La începutul lunii august va sosi în ţara noastră echipa selecţionată de fotbal a oraşului Atena. Fotbaliştii greci vor susţine trei întîlniri amicale la Timişoara, Bucureşti şi Constanţa.

În primul meci, echipa selecţionată a oraşului Atena va juca la 4 august în compania echipei Ştiinţa Timişoara, urmînd ca la 8 august să întîlnească în Capitală pe stadionul Republicii formaţia Progresul Bucureşti. În ultimul joc al turneului echipa oraşului Atena va întîlni la Constanţa selecţionata oraşului.

Echipa ateniană deplasează în R.P. Romînă o formaţie redutabilă în care figurează cunoscuţii internaţionali Dermatis, Linoxilachis, Anghelopoulos, Papoulidis, Panakis şi Nestoridis.

Concursul de jocuri

Întrucît din cauza unor deficienţe în imprimarea ziarului unele detalii din jocul de ieri („Triverb") n-au apărut clar, republicăm jocul.

Triverb
(4, 8, 13)
— 10 PUNCTE —

AT G Z ic nATn

Scînteia tineretului — CONCURSUL DE JOCURI ŞI PROBLEME EDUCATIV DISTRACTIVE
Cupon de PARTICIPARE 3

ROBINSONII COSMICI

ROMAN ŞTIINŢIFICO-FANTASTIC DE I. M. ŞTEFAN ŞI RADU NOR

Avem deci înainte de toate nevoie de odihnă. Dar nici nu ne gîndim să ne culcăm, înainte de a afla păţaniile lui Francesco, cîte ceva despre Oceanina şi locuitorii ei. Convenim însă să nu pierdem mai mult de o oră cu această convorbire.

— Rezolvai probleme de şah? începe Ifrim şirul întrebărilor.

— Da de unde! Jucam cu un ocenin. Trebuie să fac de la bun început cîteva precizări, care vă vor scuti de multe întrebări...

Şi Francesco începu să povestească.

Nu-mi amintesc tot ce a spus, căci din pricina oboselii nu-mi puteam concentra întreaga atenţie. Totuşi, cînd am ajuns să ne culcăm, aflasem tîlcul multor întîmplări din ultima vreme.

Oceninii ne urmăreau activitatea încă din septembrie, căci observatoarele lor, aflate la suprafaţă înregistraseră venirea rachetei noastre. În cursul ultimelor luni, se apropiaseră adesea de noi, instalaseră în stîncile podişului unde locuiam aparate menite să ne fixeze imaginea pe plăci sensibile şi să înregistreze orice sunete şi zgomote.

Cele cîteva cărţi care ne dispăruseră le serviseră la studiul civilizaţiei noastre, mai ales că printre ele se număra un dicţionar enciclopedic ilustrat de a cărui lipsă am pomenit în jurnal. Tot ei răspunseseră la mesajul lăsat de noi la obelisc. (Acesta este un monument ridicat de strămoşii lor, cu aproape un mileniu în urmă).

Un grup de învăţaţi din rîndurile oceninilor lucraseră timp de două luni la studiul limbii noastre scrise, folosind în acest scop toate observaţiile cu privire la noi, precum şi microcărţile. Izbutiseră pînă la urmă să „traducă" multe cuvinte ale limbii noastre, mai ales cele corespunzătoare unor noţiuni concrete.

Jocul de şah îl învăţaseră şi mai repede, căci una dintre cărţi fusese un manual de şah. Francesco ne mărturisi chiar, cu o oarecare jenă, că pierduse mai toate partidele, ceea ce îi cam stricase cheful să continue.

De mult era pregătită o întîlnire cu noi, pămîntenii. Încăperea unde ne aflam, fusese construită şi mobilată cu o grijă deosebită încă din luna noiembrie, urmărindu-se crearea unor condiţii de viaţă cît mai prielnice pentru noi. Oceninii intenţionau să vină, în carcasele lor de scafandri de uscat (pe care le zărisem pe insula Francesco), pînă la platoul Oazei Mărilor, pentru a ne transmite o invitaţie în toată regula. Cu puţină vreme înaintea datei stabilite, Francesco se aventurase însă de unul singur, iar noi o porniserăm, o zi mai tîrziu, pe urmele lui. Oceninii ne căutaseră pe suprafaţa întregii planete. Pînă la urmă, renunţînd la amabilitatea iniţială, îl capturaseră pe amicul nostru cu ajutorul unei cabine submersibile şi-l duseseră în cetatea submarină, convinşi că în felul acesta nu-i fac nici un rău.

Semnalele misterioase, care ne intrigaseră atîta vreme, erau emisii organice de unde electromagnetice, mijlocul folosit de ocenini pentru comunicare, „limba" lor vorbită". Pe lîngă aceasta, mai aveau o limbă scrisă, alcătuită pe baza unui sistem de semne ideografice.

Încă din prima zi a prezenţei sale în Oceanina, lui Francesco i se oferise un dar care ne fusese de mult destinat. Era un fel de dicţionar imprimat pe o bandă. Aci apărea semnul ideografic corespunzător unei noţiuni, alături de semnalul hertzian, aşa cum îl auzeai la radio pe lungimile de unde respective. (Apăsînd pe o ridicătură a benzii, acesta devenea audibil pentru noi). Pe bandă mai era imprimată imaginea (atunci cînd era vorba de o noţiune concretă) şi — uneori — cuvîntul în limba noastră.

Deocamdată, Francesco nu prea se descurca cu acest dicţionar, aşa că se înţelegea cu oceninii mai mult prin desene şi gesturi.

În schimb, gazdele noastre ne comunicau multe lucruri în scris, căci se familiarizaseră destul de bine cu numeroase cuvinte ale limbii noastre.

— Şi ce părere au despre noi? vru să ştie Ifrim, după ce ascultă cele spuse de Francesco.

Acesta făcu o strîmbătură şi rîse:

— Ne privesc desigur cu multă... curiozitate, dar nu prea ne poartă stimă... Asta poate să vă mire, dar eu am găsit explicaţia.

— Cum adică?

— Uite, de pildă, aparatele lor au înregistrat tăierea porcanilor şi asta i-a dezamăgit. Au ţinut chiar o sesiune specială, în care s-a dezbătut dacă pot fi socotite drept fiinţe înaintate, civilizate, făpturi care pentru a se ghiftui, măcelăresc alte făpturi. La ei o asemenea practică ar fi pedepsită ca o crimă dintre cele mai grave.

Cînd au început să ne priceapă limba, i-au impresionat neplăcut unele discuţii purtate pe un ton cam... violent, între mine şi Ifrim.

— Atît de susceptibili sînt? mi-am exprimat eu nedumerirea. Am insistat apoi să încheiem discuţia.

Ne-am culcat, fiecare în patul său. Sînt cam tari paturile, dar ce să-i faci? N-aveau de unde să ghicească toate. La oboseala noastră se adaugă şi o stare generală proastă. Înainte de a adormi, Francesco a ţinut să ne mai povestească pe scurt că făcuse două scurte plimbări într-o cabină sferică transparentă, prin Oceanina. Era prea ostenit ca să ne dea şi amănunte.

Luarăm hotărîrea să nu rămînem mai mult de patru zile în aşezarea submarină, ţinînd seama de starea sănătăţii lui Francesco; de altfel, nici nouă nu părea să ne priască traiul în „acvariu", cu toată ospitalitatea de care ne bucuram

27 ianuarie

Cine ar fi crezut că jurnalul va rămîne atîta vreme — trei zile lungi ca veacurile — neatins?

Valurile liliachii lovesc, cu izbituri repezi, malul stîncos al Insulei Francesco. Şalupa se leagănă uşor, ancorată la vreo sută

de metri în larg şi zgomotul valurilor îmi evocă dangătul trist al unui clopot dintr-o catedrală a unor vremuri de mult apuse. Ifrim tot mai cioplește inscripţia şi loviturile ciocanului său îmi provoacă o adevărată durere fizică.

Tocmai cînd ajunsesem la cele mai extraordinare descoperiri ale călătoriei noastre, s-a întîmplat nenorocirea!

În apropierea noastră stau neclintiţi trei ocenini în scafandrii lor aerieni, strălucitori. Contemplă prin pereţii străvezii privelişte din jur, urmăresc treaba pe care o face Ifrim, se uită la mine.

Aş da orice ca întîmplările ultimei zile să nu se fi petrecut, ca filmul timpului să poată fi întors înapoi! Aş da orice ca lucrurile să se fi desfăşurat altfel, cu totul altfel.

Cu cîtă pasiune nădăjduiam să notez în acest jurnal urmarea însemnărilor despre Oceanina! Şi cît de searbăd îmi pare acum tot ce am văzut şi aflat, deşi pe Pămînt o descriere ca aceasta ar stîrni o revoluţie în ştiinţă, ar deschide căi cu totul noi cercetărilor.

. . . . . .

— Te-ai rănit, Ifrim!

Mîna stîngă a prietenului meu sîngerează.

— Nici n-am observat că m-am zgîriat cu dalta, frate Brebule — spune el — şi continuă lucrul în neştire, fără să ridice ochii.

Va urma

Desene L. DARIAN

OMAN

Aviația britanică continuă bombardamentul

Întrevedere între ambasadorul S.U.A. în Anglia și Selwyn Lloyd

Autoritățile siriene urmăresc cu atenție evoluția evenimentelor

BEIRUT 26 (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează ziarele libaneze, la 25 iulie avioane engleze au bombardat în 12 rînduri orașul Nazva, capitala Omanului, ocupată de triburile răsculate. Fortul Nazva, situat la 80 km. la sud de capitala Omanului, a fost supus de asemenea unui bombardament intens.

Ziarul „Aș-Șark" anunță că în ciuda bombardamentelor de aviație insurgenții au întreprins la 25 iulie mai multe operațiuni ofensive fructuoase. Ziarul adaugă că răscoala triburilor s-a extins asupra multor regiuni de interior ale Omanului.

★

LONDRA 26 (Agerpres). — După cum anunță agențiile de presă occidentale, în cursul zilei de vineri aviația britanică a făcut din nou uz de arme rachetă și bombe incendiare.

Agenția France Presse relatează că ministerul britanic al apărării și Ministerul de externe au elaborat un plan cu privire la măsurile ce urmează a fi luate de Marea Britanie în regiunea Oman.

★

LONDRA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Comentînd situația din sud-estul Arabiei, revista „New Statesman" scrie că răscoala triburilor împotriva sultanului din Maskat se bucură de sprijinul larg al populației din această regiune.

Revista este de părere că sprijinul acordat de Anglia sultanului din Maskat care reprezintă „cea mai reacționară forță din această regiune" va fi condamnat de numeroase țări din Orientul Apropiat și Mijlociu.

★

LONDRA 26 (Agerpres). — Ambasadorul S.U.A. la Londra, Whitney, a avut o întrevedere cu ministrul Afacerilor Externe al Angliei, Selwyn Lloyd, la cererea acestuia din urmă. După cum se declară în cercurile autorizate din Londra, întrevederea a avut ca obiect discutarea situației din Oman. Din aceleași surse se precizează că guvernul britanic a ținut la curent guvernul S.U.A. cu toate măsurile luate pentru ajutorarea sultanului din Maskat împotriva răsculaților din Oman.

★

DAMASC 26 (Agerpres). — După cum relatează presa siriană autoritățile din Siria urmăresc cu atenție evoluția situației din Oman. Potrivit știrilor sosite din Damasc, primul ministru al Siriei și ministrul Afacerilor Externe au discutat împreună cu locțiitorul președintelui republicii ultimele evenimente din Oman. Potrivit relatărilor presei siriene, Siria este gata să acorde ajutor financiar și militar poporului din Oman în lupta sa împotriva imperialismului. Ziarul „Al Jamhur" scrie că în timpul ultimelor 24 de ore ministrul Afacerilor Externe al Siriei a fost în legătură permanentă cu capitalele țărilor arabe și misiunile diplomatice siriene din toată lumea pentru a discuta situația din Oman. După cum se declară din sursele politice din Damasc delegațiile țărilor arabe la O.N.U. au primit instrucțiuni să țină o conferință cu delegații țărilor afro-asiatice pentru a discuta agresiunea britanică împotriva Omanului și pentru a notifica Organizației Națiunilor Unite situația primejdioasă creată în urma agresiunii britanice contra Omanului.

LA VENEȚIA

Elogii aduse artiștilor romîni

VENEȚIA 26 (Agerpres). — Presa italiană continuă să consacre numeroase cronici elogioase spectacolului „Bădăranii" de Carlo Goldoni, prezentat de colectivul artistic al Teatrului Național „I.L. Caragiale" din București.

Ziarul florentin „La Nazione Italiana" publică o cronică semnată de Paolo Emilio Poesto, care scrie între altele: „PE SCENA ROMÎNEASCĂ A FOST REÎNVIAT AUTENTICUL STIL ITALIAN. SPECTACOLUL ROMÎNESC TREBUIE CONSIDERAT CEL MAI GOLDONIAN DINTRE CELE PREZENTATE LA FESTIVALUL DIN ANUL ACESTA".

În cadrul emisiunii postului de radio Roma închinate festivalului de la Veneția, contele Antonini a făcut o cronică elogioasă spectacolului „Bădăranii".

Un discurs radiotelevizat al lui Sastroamidjojo

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: La 26 iulie a luat cuvîntul la postul de televiziune și radio Moscova, cunoscutul om de stat și politic din Indonezia, Ali Sastroamidjojo, care se află în U.R.S.S. la invitația guvernului sovietic. În cuvîntarea sa Sastroamidjojo a spus printre altele:

Am văzut multe lucruri minunate în țara dv., am văzut mari valori culturale și artistice, însă cea mai mare impresie mi-a produs-o primirea făcută aici de către poporul sovietic, de către conducătorii dv., care m-au întîmpinat cu atîta ospitalitate și cordialitate.

În continuare, Sastroamidjojo a vorbit despre conferința de la Bandung și despre efortul ei la cauza consolidării păcii în lumea întreagă.

Problema inflației din Anglia în dezbaterea Camerei Comunelor

LONDRA 26 (Agerpres). — La cererea opoziției laburiste, la 25 iulie în Camera Comunelor din Anglia au avut loc dezbateri în problemele inflației care a atins în ultimul timp proporții amenințătoare.

Deschizînd dezbaterile din Camera Comunelor, Harold Wilson a declarat în numele opoziției laburiste că ele au fost provocate de „îngrijorarea deosebit de profundă a opiniei publice în legătură cu creșterea inflației".

În numele guvernului la dezbateri a luat cuvîntul ministrul Finanțelor, Thorneycroft. El s-a străduit în fel și chip să atenueze gravitatea situației economice a Angliei, refețindu-se la o oarecare creștere a exportului și a rezervelor de aur și dolari ale zonei lirei sterline în primul semestru al anului curent.

În încheiere Thorneycroft a respins propunerile laburiștilor cu privire la introducerea de restricții la import și a unor măsuri de control.

Un deputat conservator, colonelul Martin Lindsay, a anunțat că el și doi colegi de ai săi nu vor vota pentru guvern.

După Thorneycroft a luat cuvîntul liderul opoziției Gaitskell. El a acuzat guvernul de faptul că politica sa economică contribuie la intensificarea inflației, și nu la slăbirea ei.

„Cred, a spus Gaitskell, că actuala situație este primejdioasă... Guvernul a dat faliment total în politica sa".

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul primul ministru MacMillan, care a elogiat politica economică a guvernului său. Cu acest prilej el s-a plîns că productivitatea muncii ar „rămîne prea mult în urmă" față de creșterea salariilor în Anglia.

Înainte de votarea rezoluției laburiste, în care se exprimă neîncredere în politica economică, șase membri ai parlamentului — conservatori — au declarat că se vor abține de la vot, deoarece nu sînt satisfăcuți de declarațiile făcute de reprezentanții guvernului.

La sfîrșitul dezbaterilor Camera Comunelor a aprobat politica economică a guvernului cu 304 voturi împotriva 241.

Tulburări în Columbia

O mare manifestație studențească la Bogota ★ Crește mișcarea de partizani în țară

BOGOTA 26 (Agerpres). — În capitala Columbiei a avut loc o mare manifestație la care au participat mii de studenți, împotriva menținerii dictaturii militare din această țară. Studenții, scandînd lozinci în favoarea organizării imediate de alegeri și instaurării unui guvern civil, s-au îndreptat spre piața Bolivar, în apropiere de palatul prezidențial. Ei au fost respinși de polițiști înarmați cu bastoane de cauciuc, dar manifestația a continuat timp de cîteva ore.

★

NEW YORK 26 (Agerpres). — Caracterizînd actuala situație din Columbia presa acordă o mare atenție mișcării de partizani din țară și atitudinii partizanilor față de junta militară guvernamentală care a înlocuit pe dictatorul Rojas Pinilla, răsturnat în mai.

Referindu-se la cauzele nașterii mișcării partizanilor în Columbia, la intensitatea și amploarea acestei mișcări, ziarul „El Comercio" din Ecuador scrie: „La început aceștia au fost oameni izgoniți de pe pămînturile lor și urmăriți cu cruzime de forțele armate ale lui Gomez (președintele Columbiei pînă în anul 1953) care nu cruțau nici femeile, nici copiii. Mișcarea a luat amploare în urma intensificării persecuțiilor și aceasta a fost una din cauzele care a contribuit la răsturnarea lui Gomez... Cînd în septembrie 1953 peste 20.000 de partizani s-au predat lui Rojas Pinilla ei s-au reîntors la căminele lor și au cerut să li se înapoieze pămînturile. Întrucît aceste pămînturi erau ocupate ei au reluat lupta armată. A intervenit armata și țăranii au plecat în munți pentru a organiza din nou mișcarea de partizani". Ziarul subliniază că partizanii „au contribuit în mod hotărîtor la răsturnarea lui Pinilla". Ziarul „El Tiempo" care apare la Bogota, menționînd că junta militară care a venit la putere după căderea lui Pinilla a ordonat țăranilor să depună armele, subliniază că Confederația partizanilor din Columbia a refuzat să execute acest ordin.

Partizanii cer înfăptuirea unei largi reforme agrare, respectarea drepturilor cucerite de ei în lupta împotriva dictaturii lui Pinilla, revenirea la o guvernare civilă.

VA INFORMAM pe scurt DIN:

MOSCOVA. Se anunță că la 24 iulie a sosit la Leningrad pe bordul vasului „Baltika" Maurice Thorez, secretar general al Partidului Comunist Francez. M. Thorez a sosit în U.R.S.S. pentru odihnă însoțit de soție și copii.

BUENOS AIRES. De două săptămîni rulează la Buenos Aires cu un mare succes filmul sovietic „Al 41-lea". Presa locală publică cronici entuziaste despre acest film, relevînd jocul minunat al artiștilor și măiestria regizorului și operatorului cinematografic.

ISTANBUL. Sub titlul „Un polițist american a deschis foc asupra muncitorilor" ziarul „Djumhuriet" relatează despre un incident care a avut loc între polițiști americani și muncitori turci la șantierul de construcție a instalației de radar din apropierea orașului Diarbekir.

BERLIN. La 25 iulie Ho Și Min, președintele Republicii Democrate Vietnam, care a sosit în Republica Democrată Germană, a făcut o vizită lui Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane.

PARIS. Agenția France Presse anunță oficial că în cursul vacanței, Bourgès-Maunoury, va face o 26 iulie, primul ministru al Franței, Bourges-Maunoury, va face o vizită în Algeria.

MONTEVIDEO. Autoritățile uruguayene au acordat azil politic lui Jacobo Arbenz, fost președinte al Guatemalei, răsturnat prin lovitura de stat a lui Castillo Armas cu ajutorul Statelor Unite. Pînă acum Arbenz locuia în Europa occidentală.

BUDAPESTA. — După cum transmite M.T.I. la 25 iulie la combinatul metalurgic din Csepel a avut loc un miting al oamenilor muncii. A luat cuvîntul György Marosan, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.S.U., prim-secretar al Comitetului orășenesc de partid din Budapesta, care a vorbit despre pagubele provocate economiei naționale de contrarevoluție, despre importanța ajutorului acordat de Uniunea Sovietică în înăbușirea contrarevoluției și despre sarcinile clasei muncitoare în construirea socialismului.

Mîine, Festivalul!

La 25 iulie au sosit la Moscova reprezentanți ai tineretului din 30 de țări ale Europei, Asiei, Americii, Africii și Australiei, pentru a lua parte la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Moscoviții au întîmpinat pe tinerii și tinerele sosiți din Polonia, Anglia, Ungaria, Algeria, Iordania, Irak, Albania, Australia, Canada, Cuba, Guatemala, Italia, S.U.A. Franța și multe alte state.

★

La Moscova continuă să soosească oaspeți de onoare din diferite țări Din Uniunea Sud-Africană a sosit cu avionul compozitorul și dirijorul E. Nisholm. Din Grecia au sosit Brilakis, membru al Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat, Teodoropulos, vicepreședinte al Uniunii scriitorilor greci. A sosit de asemenea F. Hebert, primarul general al marelui Berlin, și R. Fereiro, membru al parlamentului din Brazilia.

La Moscova au sosit aproximativ 170 de filme artistice documentare și de popularizare a științei, pentru a fi prezentate la festivalul internațional al filmului care va avea loc în cadrul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților. Din ziua de 30 iulie filmele vor fi prezentate în 14 mari cinematografe din Moscova. La trei cinematografe, filmele vor fi vizionate de membrii juriului special internațional. Juriul este format din cineaști de seamă din numeroase țări.

★

Filateliștii din 20 de țări ale lumii și-au exprimat dorința de a participa la întîlnirea colecționarilor de mărci poștale care va avea loc la Moscova în zilele celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Printre aceștia se numără reprezentanții filateliștilor din țările Europei, Asiei, Americii și Africii. Deschiderea solemnă a întîlnirii va avea loc la 2 august în clădirea Casei Arhitectului din Moscova.

Cele mai interesante colecții de timbre vor putea fi văzute la expoziția internațională de filatelie, care va fi deschisă în zilele Festivalului în clădirea celei mai mari biblioteci sovietice — biblioteca „Lenin".

★

Studioul Central de filme documentare din U.R.S.S. intenționează să turneze patru mari filme în culori despre Festival. Primul va fi intitulat „140 de drapele". La acest film vor colabora și cineaști italieni.

Cel de-al doilea film pentru ecran lat „În zilele Festivalului" va fi realizat de regizorul A. Ovanesov.

Filme speciale vor fi consacrate spectacolelor din timpul Festivalului și Jocurilor internaționale sportive prietenești.

Din trei în trei zile vor putea fi văzute filme speciale consacrate celor mai importante evenimente din timpul sărbătorii tineretului.

★

Un grup de tineri din Germania occidentală, delegați la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova, au fost reținuți la Ludwigstadt de către poliția occidentală de frontieră. Ei au părăsit Berlinul la 24 iulie luînd o altă rută.

În drumul lor spre Moscova un grup de 600 tineri din Germania occidentală, participanți la Festival, au fost reținuți în dupăamiaza zilei de 24 iulie la Biroul german de volaj din Berlin.

★

După cum anunță agenția D.P.A., la stațiile Helmstadt și Ludwigstadt, situate la frontiera dintre R.F. Germană și R.D. Germană, poliția vest-germană continuă să rețină numeroase grupuri de tineri care doresc să plece din Republica Federală la Moscova pentru a participa la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților.

Să discutăm despre TINEREȚE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

PĂRINȚI, voi răspundeți în primul rînd!

(Urmare din pag. 1-a)

mama copleșind pe micul „tiran" cu sărutări.

„Tiranul" guvernează. Capriciile-i sînt hrănite, alintate, și totdeauna îndeplinite.

— Ce drăcușor — șoptea în extaz mama.

Astfel obrăzniciile-i sînt luate drept semne de viitor om de spirit, de inteligență precoce, de maturizare. Iluziile părinților depășesc granițele vremii.

— E băiat mare, cită maturitate în tot ceea ce spune, în tot ce face! se lăuda mama. Rămînea pe gînduri încîndată că n-are decît 9 anișori.

La 10 ani, Costea este „maturizat" prin... educație. Este un „om" ce poate să trăiască pe picioare proprii, are „principii" de care toți trebuie să țină seama, un cuvînt greu în tot ce spune, momente de „indispoziție", de „plictiseală"... Vestminte ceremonioase, vocabular pestriț, plin de reticențe și aluzii, morăcănos spre a pare mai serios, nervos spre a-și da importanță, furios ori de cîte ori își vede toanele sale lovite, chiar de bariera imposibilului. Fantezia sa deplasată crește și se întinde ca o turtă de ceară. Părinții i-o încălzesc. În afară de copilul lor, toți ceilalți copii sînt demni de milă. Toate defectele morale ale copilului pentru ei sînt calități excepționale. În imaginația lor caleidoscopică prezic copilului un viitor excepțional. În fața copilului „minune" în fața „genialului" totul trebuie să se plece. Părinții nu sînt decît niște umili și ceremonioși servitori.

La 13 ani Costea posedă o vastă experiență, și-a fixat el însuși locul în familie și societate. Siguranța îi dă îndrăzneală, orgoliu, și mai ales îi mărește tăria coardelor vocale...

Dar.. vai! de la o vreme părinții constată cu surprindere că lumea din jur, profesorii, se plîng tot mai mult de comportarea fiului, calificîndu-l „obraznic", „impertinent". „Să fie oare adevărat"? Un moment de descumpănire „Dar, nu, nu-i adevărat. Nu înțeleg calitățile copilului. Este evident, spun cuvinte de ocară, deoarece-i pizmuiesc posibilitățile".

Și filele din calendar zboară. Mama a început să fie apostrofată de copii prin cuvinte ce lasă loc punctelor pentru că uitase să-i lustruiască „la timp" pantofii. El se grăbea. Tatăl este insultat deoarece nu se ținuse de cuvînt. Costea vola o cravată „originală" — ultima modă în lumea tinerilor. Clipe de temătoare neliniște. Părinții se privesc întrebători, fiecare din lumea gîndurilor sale. Le lipsesc cuvintele sau le e teamă de ceea ce ar trebui să spună? După cîteva zile Costea amanetează ceasul mamei, spre a-și procura cravata, plus alte „mici" și urgente „nevoi". „Nu-i mai purtam de mult", se forțează mama în a-și ascunde regretul față de soț, spre a nu se clătina încă liniștea căminului.

După un timp mama, atît de grijulie față de situația la învățătură a fiului său, nu mai trece pe la școală nici atunci cînd este chemată. S-a convins că toți sînt coalizați împotriva copilului. Toți, începînd cu omul de serviciu și pînă la director. Situația dă loc la comentarii zilnice în familie. „Copilul" aduce mereu dovezi „certe" de persecuție. Săptămîni în șir mama depune reclamații la minister. Anchetatorii se coalizează și ei cu direcția școlii. Printr-o cunoștință influentă tatăl obține promisiuni solemne că profesorii, directorul, vor fi sancționați. Copilul iradiază. Un motiv în plus de a face tot ce vrea. Îi amenință pe cei din jur, și dînd termene „fixe" îi anunță pe colegi cînd va fi măturat directorul...

Costea a împlinit 14 ani. A început să fie căutat din ce în ce mai des de „prieteni" mai vîrstnici ca el. Odată cu primăvara corijențele au lăsat loc repetenției. Părinții încearcă să-și explice, încearcă să-și dea seama de adevăr. Totuși, purtarea lui Costea a început să-i îngrijoreze.

Într-o dimineață se trezesc cu spaimă. Nu se mai puteau ascunde unul de altul... Băiatul, ca alte dăți, cînd știuse numai mama, sau numai tata, nu dormise noaptea acasă. Mama varsă lacrimi. Tatăl se înfurie. „Am să-l arăt eu lui"! Discuțiile se pierd însă cînd se aud pași pe scara din dos. Fiul intră în casă și se pregătește de odihnă. Ce tortură în camera părinților. Cum și care să începă discuțiile cu copilul? După multe ezitări își asumă tatăl această misiune. Cu ocazia aceasta îi va mai spune și altele... Se gîndește cu nostalgie la buzunarele sale, altădată golite numai de mărunțișuri și care de la o vreme încep să fie ușurate și de bancnotele de hîrtie.

După o astfel de discuție urmau de obicei cîteva zile de pocăință.

— Ne prostim și noi, exclama tatăl cu înțelesuri. Ce vrei, e „bărbat" și el. Are 15 ani. Mama suride ștergîndu-și ochii. Înțelege. Vremea se scurge. Pare că s-a așternut liniștea de cînd fiul își anunță din cînd în cînd părinții: „Diseară poate iar am să vin tîrziu!"

Costea a împlinit 15 ani. Este eliminat din școală din cauza absențelor și a unor manifestări huliganice. Părinții se alarmează. ei e nepăsător. Intervențiile nu mai găsesc teren. Pentru colegii de clasă și școală, pentru profesori, pentru toți cei ce-l cunosc, Costea nu este decît un orgolios obraznic, un morăcănos fals, și în ultima instanță un huligan.

Costea se vede înconjurat din toate părțile de „dușmani". Se retrage în sine. Vanitatea altădată trîmbițată peste tot pare că-l dezgustă. Nici succesele „excapadelor" sale nocturne nu-l mai satisfac. Pare scîrbit de tot ce-l înconjoară, sleit, epuizat. Cînd părinții caută să intre în „viața" sa, devine mai violent ca altădată. E mereu sub presiune. Părinții cu visurile naufragiate caută un teren de salvare. Poate copilul este bolnav. Apare medicul. Nimic grav. Se va reface. Un mic tratament. Și tratamentul hrănește iluziile părinților iar copilului îi dă un motiv în plus spre a-și face de cap. Deși Costea acum își permite orice, ascunzîndu-se sub paravanul bolii precizată de medic, părinții sugestionați de autoritatea profesională a medicului, socotesc că lucrurile evoluează spre bine.

Și iată că Costea lipsește o săptămînă de acasă. Este căutat în familie de organele ordinei publice. Ca o cădere bruscă, amîndoi părinții au simțit că ceva s-a năruit. Și în acest haos moral s-au agățat de un ultim fir: forța fizică. Sînt doi, sînt mai puternici! Lupta se decide însă prin cuvinte. Vorbele tatălui se aprind ca paiele, dogoresc, cad în avalanșe. Răspunsurile fiului sînt tăioase, fulgerătoare, seci, înghețate. Tatăl lovește — fiul răspunde...

★

...Costea se află în colonia de reeducare a minorilor. Acum este resemnat. Aceasta nu mulțumește. Trebuie îndîrjit din nou, îndîrjit să învețe o meserie, să devină un om folositor societății, să-și îngrijească mama rămasă singură acum. Dar el n-ar fi ajuns aici dacă n-ar fi fost sacrificat într-un mod atît de barbar..

Evoluția caracterului copilului trebuie observată, îndrumată cu atenție încă din anii cei mai fragezi. Modul de rezolvare a acestei cerințe este tocmai unitatea cu care se măsoară felul în care părinții se achită de marea răspundere socială pe care o au.

Prin faptele expuse pînă acum nu pledez pentru transformarea părinților în tirani, nici pentru a priva copiii de o dragoste firească și necesară, ci pentru atenție, cît mai multă atenție și pricepere asupra dezvoltării caracteriologice a copilului. Marea majoritate a familiilor din țara noastră au înțeles lucrul acesta. Sînt unele, cum este cazul familiei lui Costea, care trebuie încă ajutate de noi toți, să știe cum să-și crească copilul. În cea mai mare parte, profilul moral al viitorului cetățean se plămădește în acești ani în care copilul se află aproape exclusiv sub influența familiei.

Oaspeții indonezieni au părăsit Capitala

Dl. Soediro, primarul orașului Djakarta și persoanele care îl însoțesc au continuat vineri dimineața vizitele în Capitală.

Oaspeții indonezieni au fost însoțiți de ing. A. Vlădoiu, președintele Comitetului executiv, I. Boldeanu, membru al Comitetului executiv și M. Hubert, director în Sfatul Popular al Capitalei.

Delegația a vizitat Halele centrale Obor, cartierele de locuințe Vatra Luminoasă, „23 August" și Complexul sportiv „23 August".

★

La amiază membrii delegației municipalității din Djakarta în frunte cu dl. Soediro au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Egipt.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspeții indonezieni au fost conduși de ing. A. Vlădoiu, președintele Comitetului executiv, dr. I. Bîrzu, Stelian Năstăsescu, ing. I. Nițu, vicepreședinți, I. Moruzi, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe, de membri ai Comitetului executiv, precum și de funcționari superiori ai Sfatului Popular al Capitalei.

Înainte de a părăsi țara dl. Soediro, primarul orașului Djakarta, a declarat unui redactor al Agenției „Agerpres":

„Vizita făcută în frumoasa dv. Capitală ne-a impresionat pe mine și pe colegii mei, foarte mult. Timpul petrecut în frumoasa dv. țară, vizitele făcute, ne-au dat o imagine asupra muncii însuflețite pe care o desfășoară poporul romîn. În același timp au văzut grija pe care guvernul țării dv. o acordă ridicării culturale a poporului romîn. Cele mai frumoase palate au fost transformate în muzee și case de cultură. De asemenea în cursul vizitelor am putut constata preocuparea Sfatului Popular al orașului București pentru construcția de locuințe, pentru crearea spațiilor verzi, minunate locuri de recreere pentru locuitorii orașului, grija deosebită pentru gospodărirea cît mai bună a Capitalei Romîniei.

În zilele petrecute în țara dv. delegația noastră a simțit din plin prietenia sinceră a poporului dv. Am stabilit legături trainice de prietenie cu președintele Comitetului executiv al Sfatului Popular al Capitalei. Vizita pe care am făcut-o în Capitala țării dv., schimbul de experiență ce l-am avut, vor contribui din plin la îndeplinirea țelurilor noastre comune: să conducem orașele Djakarta și București cît mai bine pentru ca ele să înflorească continuu.

De ce mereu aceiași?!

(Urmare din pag. 1-a)

întrebări interlocutorul meu oftă și luă un aer grav, parcă mai serios. Apoi continuă.

— Sînt abonat la două reviste de specialitate — una sovietică și alta franceză. Mă credeți că n-am timp cînd să le citesc? Cît despre filme ce să vă spun? Despre ultimele filme am aflat din afișele pe care le citesc zilnic în tramvai.

Argumentele erau convingătoare. N-avea nici un rost să mai stărui cu întrebări. Cu toate acestea nu m-am mulțumit am mai stat de vorbă și cu alți ingineri tineri din uzină. Mulți mi-au relatat faptul că deși în uzină s-a mers pe linia descongestionării ședințelor totuși se mai duce încă o muncă paralelă. De pildă, recent s-a analizat învățămîntul politic pe secții, apoi pe uzină. Utemiștii au discutat-o și într-o adunare de organizație. Oare nu era mai firesc să se discute o singură dată, într-o singură ședință?

Și aici, ca și în alte locuri, există tendința de a atrage pe tinerii cei mai bine pregătiți și mai conștiincioși în munci obștești, de a-i chema la toate acțiunile pe aceiași și mereu aceiași oameni pe motiv că sînt mai conștiincioși și de aici garanția participării lor. Nu e rău că tinerii iau parte activă la viața de toate zilele. Rostul este însă ca pe acei oameni specializați care pot face treabă mai multă în producție să-i antrenăm să lucreze în primul rînd în problemele de specialitate cît mai apropiate pregătirii lor. Este limpede pentru fiecare dintre noi cît de folositor va fi pentru uzină, pentru tinerii de acolo dacă inginerii bine pregătiți profesional se vor ocupa de calificarea tinerilor muncitori, de educația economică a acestora. Bineînțeles, că și în aceste acțiuni trebuie atras un număr cît mai mare de ingineri tineri și nu numai aceia care dau dovadă de mai multă conștiinciozitate. Să căutăm să ridicăm spiritul de conștiință al tuturor tinerilor.

Și în loc să supraaglomerăm cu sarcini multiple și variate mereu aceiași cîțiva tineri, punîndu-i de multe ori în imposibilitate de a le rezolva cum trebuie, vom realiza creșterea unui puternic nucleu de tineri înaintați, capabili — împreună cu toții — să dea un aport mult mai însemnat atît producției cît și activității obștești din întreprindere.

CINEMATOGRAFE

Noapte de carnaval — PATRIA, I. C. FRIMU, GH DOJA, LIBERTĂȚII; Odată în viață — REPUBLICA, ELENA PAVEL, INFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE, 23 AUGUST; Till Buhoglindă — MAGHERU, BUCUREȘTI, GRĂDINA PROGRESUL, FLACARA, N. BALCESCU (sală și grădină), Căpitanul din Köln — V. ALECSANDRI, Trenul merge spre răsărit, complectare N. Grigorescu — LUMINA; Dragoste de mamă — CENTRAL, CULTURAL; O carieră ratată — DOINA; Trandafirii lui Allah — MAXIM GORKI; Friedrich Schiller — TIMPURI NOI; Vocație — TINERETULUI; Între două femei — AL. POPOV, V. ROAITĂ; Înălțimi — GRIVIȚA; Din nou împreună — UNIREA (sală și grădină); ARTA (sală și grădină); Parada lui Charlot (partea II-a) — C. DAVID; Pasărea furtunii, complectare Scurtă istorie — AL. SAHIA; Uraganul — T. VLADIMIRESCU; Jocul cu viața — MUNCA; Infernul îngerilor — MIORIȚA, 1 MAI (sală și grădină); Floarea de piatră — DONCA SIMO (sală și grădină); Stan și Bran studenți la Oxford — ILIE PINTILIE (sală și grădină), OLGA BANCIC (sală și grădină); Incotro? — POPULAR; Dacă toți tinerii din lume — M. EMINESCU; Un pichet în munți — VOLGA; Mînăstirea din Parma — G. COȘBUC (sală și grădină); Aventurile lui Artiomka — AUREL VLAICU; Moartea unui ciclist — ALIANȚA.

TIMPUL PROBABIL

PENTRU URMATOARELE 3 ZILE ÎN ȚARA: Vremea continuă să se încălzească în toată țara. Cer variabil în Ardeal și Moldova și mai mult senin în sudul țării. Ploi locale vor cădea în regiunea de munte și jumătatea de nord-est a țării. Vînt slab, temparatura în creștere.

CALATORII

INTRE RIN ȘI ELBA

DÜSSELDORF

La Düsseldorf un bărbat tînăr cu părul negru s-a așezat într-o berărie la masa mea. Și-a comandat o porție de salam, pîine și o sticlă de Coca-Cola. Mînca în grabă, ca unul care nu a mîncat de multă vreme sau care trebuie să se satur cu puținul pe care și-l poate permite. Observînd că îl priveam, mormăi ceva, cerîndu-și parcă scuze: „N-am mai mîncat... cam de multă vreme...".

Am aflat apoi că acest bărbat avea 27 de ani și era de meserie dulgher. Numele său era Fritz Koltermann și era berlinez din naștere. Cînd află că și eu locuiesc la Berlin, între noi s-a stabilit de îndată o strînsă legătură.

Cîndeam: iata stăm la aceeași masă și mîncăm, doi tineri originari din același oraș. Vorbim amîndoi aceeași limbă, cunoaștem numele aceloraşi străzi și piețe și totuși... unul locuiește în Spandau, celălalt în Treptow (prima este în sectorul apusean, cealaltă în Republica Democrată Germană). Și între Spandau și Treptow se află o frontieră. Cei doi tineri au acte de identitate diferite. Capitala unei țări este împărțită în două.

II.

Iată, pe scurt, cum a ajuns Fritz Koltermann din Spandau la Düsseldorf. Firma la care lucrează în Berlinul occidental, l-a trimes cu cîțiva zidari și montori la Düsseldorf, pentru a construi acolo o hală. Aceasta s-a întîmplat în septembrie 1956. Deoarece, însă, constructorii nu capătă de lucru în Germania occidentală decît în timpul sezonului de vară, Koltermann a acceptat să plece la Düsseldorf, numai cu condiția să i se asigure munca și în timpul gerului de iarnă. I s-a promis acest lucru. Lucrurile s-au petrecut însă cu totul altfel. „Poate că totul ar fi fost în regulă, spuse el, dacă beneficiarul lucrării nu ar fi rămas fără bani. Și nu am putut găsi un altul care să preia construcția pe jumătate terminată". Fritz Koltermann a mai primit salariul doar încă trei zile; la cîteva zile înainte de Crăciun se afla pe drumuri. La Düsseldorf pentru el nu exista ajutor de șomaj, pentru că nu era înscris la biroul muncii local, ci la Berlin. Dar la Berlin nu a putut ajunge, pentru că îi lipseau banii de drum.

Gazda îl anunțase de mult că nu-i mai închiriază camera pentru că nu-și mai putea plăti chiria. Muncind ocazional el cîștiga uneori trei mărci, pe care trebuia, să le cheltuiască pentru hrană. De dormit, doarme pe stradă. O firmă de construcții i-a oferit de lucru, dar Fritz a refuzat această muncă. „Să construiesc cazărmi, asta nu o pot face. E ca și cum mi-aș săpa singur groapa". Apoi el continuă: „O să mă pun eu din nou pe picioare". El mai speră încă, mai are încă perspective să se ridice. Dar ce fac cei vîrstnici...

— Și unde dormi? îl întrebai și-l invitai la o bere.

— La azil.

— Pot să viu și eu?

Koltermann dădu din cap. Nu mă întrebă de ce vreau să mă duc acolo, poate că-și închipuia că și eu am aceiași situație ca și el.

Seara, la ora zece, se deschide azilul de noapte de la gara din Düsseldorf, un fost adăpost antiaerian. Într-o sală din față ședea un om cu chelie.

— Numele...? Născut...? De cînd în Republica Federală? Cîți ani?

, Nu mi-a cerut actele și nici nu-l interesa dacă răspunsurile corespundeau adevărului.

— Poliția controlează în fiecare noapte azilul, mormăi el, așa că dacă ai ceva pe suflet...

Am făcut un semn cu mîna.

La început, cînd am intrat în cameră, n-am văzut multe. Fumul tutunului era întretăiat ici-colo de curenți. Pereții cenușii, mizgăliți cu desene. În cameră se aflau cîteva scînduri, cîteva capre de lemn simple, fără saltele. Pe unul din paturi sta culcată o tînără femeie cu un copilaș. Fața îi era lipsită parcă de viață. Bărbați bătrîni și tineri. Unul, cu pălăria tare și pardesiu negru, elegant, stătea cu sprijinit de perete și fuma. Dar tocurile pantofilor săi erau scîlciate cămașa murdară, manșetele zdrențuite.

— Cum de-ai ajuns dumneata aici? îl întrebai.

Omul dădu din umeri. „Am peste cincizeci de ani, dragul meu". Am aflat apoi următoarele: De douăzeci de ani era agent de asigurări. În urmă cu patru săptămîni fusese concediat pentru că împlinise cincizeci de ani. După lege funcționarii mai vîrstnici ar trebui să primească salarii mai mari decît cei tineri. Omul era dispus să lucreze chiar și cu un salariu sub normele în vigoare, dar firma, pentru care lucrase timp de douăzeci de ani, l-a anunțat: „Noi nu vrem să intrăm în conflict cu legea". De aceea, el a fost nevoit să plece. „Poate însă că o să-mi găsesc vreo slujbă cît de mizeră ar fi, pe undeva".

Afară, pe sală, mi-am luat rămas bun de la Fritz Koltermann. Era mai bine pentru mine să nu rămîn prea multă vreme aici și să nu mai aștept controlul poliției. „La revedere, la Berlin", îmi strigă dulgherul, care nu știa că cîn dintr-un alt sector al orașului.

Mi-a ajuns doar o singură privire asupra naufragiaților „minunii economice" vest-germane. Ei nu au putut rezista în lupta acerbă pentru viață. Societatea capitalistă i-a stigmatizat fără milă.

Cît de deosebită e situația muncitorilor de la șantierele navale din Kiel. Ei au intrat în grevă și și-au dus la bun sfîrșit și cu succes greva după luni de rezistență. I-am văzut cîteva zile mai tîrziu pe cei din Hamburg, din orașul de pe Elba, din orașul lui Thälmann, mergînd pe stradă, cu lozinci și scandînd voioși. Circulația automobilelor și tramvaielor a trebuit să fie oprită pentru a lăsa drum liber manifestanților. Lozincile lor răsunau cu putere: „Nu vrem să coborîm în groapa comună. Adenauer, n-ai decît să cobori tu!". Manifestanții purtau cruci și coșciuge. Marșul lor de protest prin oraș era expresia voinței mihoanelor de germani, care nu doresc să fie victimele armelor atomice și care luptă pentru o Germanie unită și democratică.

WOLFGANG NEUHAUS

Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București TIPARUL Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii I. V. Stalin". STAS 8452 — 62